

EASO

Ghid practic referitor
la utilizarea informațiilor
privind țara de origine
de către responsabilii de caz
pentru examinarea cererilor de azil

*Seria de ghiduri
practice ale EASO*

Decembrie 2020

EASO

Ghid practic referitor la utilizarea informațiilor privind țara de origine de către responsabilii de caz pentru examinarea cererilor de azil

Seria de ghiduri practice ale EASO

Decembrie 2020

Manuscris finalizat în noiembrie 2020.

Biroul European de Sprijin pentru Azil (EASO) și persoanele care acționează în numele EASO nu sunt responsabile pentru modul în care ar putea fi utilizate informațiile prezentate în continuare.

Luxemburg: Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, 2020

© Biroul European de Sprijin pentru Azil, 2020

Print	ISBN 978-92-9476-702-8	doi:10.2847/51801	BZ-04-19-324-RO-C
-------	------------------------	-------------------	-------------------

PDF	ISBN 978-92-9476-652-6	doi:10.2847/353205	BZ-04-19-324-RO-N
-----	------------------------	--------------------	-------------------

Imagine copertă: mmpile © iStock, 2019

Imagine puzzle p. 12: adaptare după Quarta_ © iStock, 2017

Imagine steag p. 9, Pe3check © iStock, 2017

Imagine steag Irak p. 18: Pomogayev © iStock, 2018

Imagine steag Siria p. 18: -ELIKA- © iStock, 2017

Imagine steag Camerun p. 19: Fredex8© iStock, 2017

Imagine steag Columbia p. 19: Poligrafistka © iStock, 2015

Reproducerea este autorizată cu condiția menționării sursei. Pentru orice utilizare sau reproducere a fotografiilor sau a altor materiale care nu se află sub dreptul de autor al EASO, trebuie solicitată direct permisiunea deținătorilor drepturilor de autor.

Despre ghidul practic

De ce a fost creat acest ghid practic? Misiunea Biroului European de Sprijin pentru Azil (EASO) este aceea de a sprijini statele membre ale Uniunii Europene (denumite în continuare „statele membre”) prin programe de pregătire comună, standarde de calitate comune și informații privind țara de origine (ITO) comune, printre alte activități. EASO oferă sprijin și țărilor asociate Uniunii Europene (care, împreună cu statele membre, vor fi numite „țările UE+”). Conform obiectivului său general de sprijinire a statelor membre în realizarea standardelor comune și a unor procese de înaltă calitate în cadrul sistemului european comun de azil (SECA), EASO elaborează ghiduri și instrumente practice comune.

Ghidul practic al EASO referitor la utilizarea informațiilor privind țara de origine de către responsabilii de caz are rolul unui instrument practic menit să vină în ajutorul responsabililor de caz din întreaga Uniune Europeană și din afara ei, în activitatea lor de zi cu zi.

Scopul ghidului practic este să ajute responsabilii de caz în utilizarea ITO în diferite etape ale procedurii – la pregătirea și realizarea interviului personal și la evaluarea cererii de protecție internațională.

Cum a fost creat acest ghid practic? Ghidul a fost creat de experți din țările UE+, cu o contribuție valoroasă din partea Centrului Austriac pentru Cercetare și Documentare privind Țara de Origine și Azilul (ACCORD) și a Fundației ARC. De asemenea, Înaltul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR) a adus o contribuție valoroasă la versiunile anterioare ale ghidului; versiunea finală a ghidului nu reflectă neapărat poziția UNHCR. Procesul a fost facilitat și coordonat de EASO. Înainte de finalizare, a avut loc o consultare cu privire la ghid cu toate țările UE+.

Cine trebuie să folosească acest ghid practic? Ghidul este destinat în primul rând responsabililor de caz, intervievatorilor și factorilor de decizie din cadrul autorităților decizionale naționale. În plus, este un instrument util responsabililor cu calitatea și consilierilor juridici, precum și altor persoane care lucrează sau care sunt implicate în domeniul protecției internaționale în contextul UE. Ghidul practic urmărește să răspundă nevoilor unor responsabili de caz cu diferite grade de experiență: de la cei începători până la cei experimentați, fiind un instrument de reîmprospătare a cunoștințelor și de reamintire.

Care este domeniul de aplicare al acestui ghid practic? Ghidul se axează pe utilizarea ITO de către responsabilii de caz în activitatea lor cotidiană din cadrul procedurilor de protecție internațională, nefiind conceput pentru a oferi orientări cercetătorilor în domeniul ITO. Pentru orientări specializate privind cercetarea ITO, consultați [Metodologia de raportare a EASO referitoare la informațiile privind țara de origine \(ITO\)](#) și [Ghidul de redactare și de citare a referințelor pentru rapoartele EASO referitoare la informațiile privind țara de origine \(ITO\)](#). Prezentul ghid nu conține informații specializate privind ITO medicale. Pentru informații despre acestea, EASO a elaborat modulul MedCOI în cadrul programei sale de pregătire.

Cum trebuie utilizat acest ghid practic? Ghidul practic cuprinde: 1. îndrumări pentru parcurgerea diferitelor etape ale procedurii de examinare a cererii de protecție internațională, în care se subliniază rolul ITO și al standardelor aferente; și 2. o listă de verificare cu rol de memento practic privind pașii recomandați pe parcursul diferitelor etape ale procedurii de examinare a cererii de protecție internațională în legătură cu utilizarea ITO.

Cum se raportează acest ghid practic la legislația și practicile naționale? Ghidul este un instrument de convergență fără caracter obligatoriu care încurajează armonizarea practicilor. Nu este un instrument cu caracter juridic obligatoriu, ci reflectă standardele stabilite de comun acord și încorporează un spațiu dedicat variațiilor naționale în materie de legislație, orientări și practică.

Cum se raportează acest ghid practic la alte instrumente de sprijin ale EASO? La fel ca toate instrumente de sprijin ale EASO, *Ghidul practic referitor la utilizarea informațiilor privind țara de origine de către responsabilii de caz* se bazează pe standardele SECA. Este elaborat în același cadru și trebuie considerat complementar celorlalte instrumente disponibile ale EASO. Un considerent primordial l-a constituit coerența cu instrumentele respective, mai ales în raport cu modulul înrudit din programa de pregătire a EASO (cel cu privire la ITO) și cu *Metodologia EASO de cercetare în domeniul ITO*. De asemenea, au constituit surse valoroase de informații pentru elaborarea acestui instrument ghidurile practice ale EASO privind *evaluarea probelor, interviul personal, condițiile de obținere a statutului de protecție internațională și excluderea*, împreună cu *Ghidul practic judiciar referitor la informațiile privind țara de origine*.

Toate ghidurile și instrumentele practice ale EASO sunt disponibile la: <https://www.easo.europa.eu/practical-tools>

Cuprins

Despre ghidul practic.....	3
Lista abrevierilor.....	6
Introducere.....	7
1. Caracteristicile de bază ale ITO	8
1.1. Ce sunt ITO?	8
1.2. De ce este obligatoriu să se utilizeze ITO?	9
1.3. Concepte procedurale importante pentru utilizarea ITO	11
1.4. Standarde de calitate pentru ITO.....	11
1.5. Importanța evaluării surselor	14
1.6. ITO și orientările specifice fiecărei țări	15
2. ITO și examinarea cererii de protecție internațională	17
2.1. Diferite roluri ale ITO în procesul de examinare.....	17
2.2. Formularea întrebărilor de cercetare	19
3. Utilizarea ITO în diferite etape ale examinării cererii de protecție internațională	23
3.1. Pregătirea interviului personal	24
3.2. Derularea interviului personal.....	27
3.3. Evaluarea cererii de protecție internațională.....	31
3.4. Referințe în cadrul deciziei.....	42
4. Excluderea	43
4.1. Identificarea elementelor care declanșează necesitatea examinării prin prisma clauzelor de excludere...44	
4.2. Explorarea suplimentară a indiciilor relevante pentru excludere identificate	46
5. Cercetarea ITO și sursele de ITO.....	48
5.1. Diverse tipuri de surse ITO	48
5.2. Sfaturi practice pentru responsabili de caz care realizează cercetări ITO de bază	55
Anexa 1: Listă de verificare	58

Lista abrevierilor

ACCORD	Centrul Austriac pentru Cercetare și Documentare privind Țara de Origine și Azilul
API	alternativa de protecție în interiorul țării de origine
CEDO	Curtea Europeană a Drepturilor Omului
Convenția privind statutul refugiaților	Convenția privind statutul refugiaților (1951), astfel cum a fost modificată prin Protocolul acesteia (1967); denumită și Convenția de la Geneva în acquis-ul Uniunii Europene în materie de azil
DCPI (reformată)	Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate (reformare)
DPA (reformată)	Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (reformată)
EASO	Biroul European de Sprijin pentru Azil
ISIS	Statul Islamic din Irak și Siria
ITO	informații privind țara de origine
OIG	organizație interguvernamentală
ONG	organizație neguvernamentală
PRADO	Registrul public online al documentelor autentice de identitate și de călătorie
SECA	sistemul european comun de azil
State membre	statele membre ale Uniunii Europene
Țările UE+	statele membre ale Uniunii Europene și statele asociate
UNHCR	Înaltul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați

Introducere

Informațiile privind țara de origine (ITO) sunt esențiale pentru examinarea cererii de protecție internațională. Datorită lor, responsabilii de caz pot să evalueze declarațiile solicitanților și alte probe referitoare la nevoia lor de protecție și să stabilească dacă solicitantul se califică pentru protecție internațională.

Ghidul practic al EASO referitor la utilizarea informațiilor privind țara de origine de către responsabilii de caz pentru examinarea cererilor de azil se bazează pe dispozițiile legale ale Directivei privind condițiile pentru protecția internațională (reformată) (denumită în continuare DCPI reformată) ⁽¹⁾ și ale Directivei privind procedurile de azil (reformată) (denumită în continuare DPA reformată) ⁽²⁾. Ghidul ajută la aplicarea corectă a dispozițiilor legale prin prezentarea standardelor ITO și prin sublinierea rolului ITO în diferitele etape ale procedurilor de protecție internațională.

În cadrul ghidului practic se pune accent în primul rând pe utilizarea ITO de către responsabilii de caz pentru examinarea unei cereri de protecție internațională. Din cauza complexității procedurii de examinare, ghidul mai oferă sfaturi utile și orientări cu caracter mai general cu privire la utilizarea ITO în procesul de examinare. De asemenea, conține informații referitoare la realizarea cercetării ITO, precum și la metodologie, pentru a ajuta responsabilii de caz în căutarea de ITO – aspect deosebit de important în cazurile în care nu sunt disponibili experți ITO sau unități ITO dedicate. Chiar dacă oferă orientări privind cercetarea, utilizarea și metodologia ITO, ghidul nu poate înlocui expertiza unor experți ITO sau a unei unități ITO dedicate. În cazul în care nu sunt disponibili experți ITO sau o unitate ITO dedicată, se recomandă ca responsabilul de caz să își perfecționeze cunoștințele citind, de exemplu, *Metodologia EASO de cercetare în domeniul ITO* și alte documente publicate de EASO în materie de ITO. Se recomandă, de asemenea, să se parcurgă modulul referitor la informațiile privind țara de origine din cadrul programei de pregătire a EASO. Dacă sunt disponibili experți ITO, este de preferat ca aceștia să fie consultați regulat.

Ghidul practic este împărțit în cinci capitole. Capitolul introductiv explică ce reprezintă ITO și de ce este necesară utilizarea lor. Tot aici sunt expuse standardele de calitate și conceptele procedurale care se aplică utilizării ITO și este descris modul în care se poate asigura utilizarea unor ITO de înaltă calitate. În următoarele capitole, ghidul prezintă utilizarea ITO în diferitele etape ale procedurii de azil – la pregătirea și derularea interviului personal, la evaluarea credibilității și la evaluarea riscurilor legate de cererea de protecție internațională. În această parte se oferă orientări cu privire la folosirea ITO: (a) pentru investigații legate de identitatea și țara de origine ale unui solicitant; (b) pentru a putea evalua credibilitatea cererii; și (c) pentru a putea evalua teama de întoarcere în țara de origine. În toate aceste capitole, ghidul conține informații practice referitoare la examinarea unei cereri și la metodologia ITO. Ultimele secțiuni conțin informații despre sursele ITO și sfaturi pentru cercetarea ITO.

Pentru a ilustra mai bine utilizarea ITO în procesul de examinare a unei cereri de protecție internațională, ghidul practic conține diferite exemple bazate pe patru cazuri concrete de azil. Protagonistii lor sunt solicitanți de azil din Camerun, Columbia, Irak și Siria. Rețineți că nu trebuie să trageți concluzii generale pe baza acestor exemple, ele fiind furnizate numai în scopuri educaționale. În același sens, trebuie avută în vedere relevanța temporală a ITO oferite în acest ghid, ele putând fi perimate.

⁽¹⁾ [Directiva 2011/95/UE](#) a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate (reformată).

⁽²⁾ [Directiva 2013/32/UE](#) a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (reformată).

1. Caracteristicile de bază ale ITO

1.1. Ce sunt ITO?

ITO se referă la informațiile despre țara de origine, țara în care se află reședința obișnuită, țara de tranzit sau de returnare care sunt utilizate în procedurile de evaluare individuală a cererilor de protecție internațională. ITO pot fi utilizate și în contextul cazurilor de migrație care nu au legătură cu azilul, de exemplu la evaluarea cererilor bazate pe motive de sănătate (vezi mai jos). Prin ITO se urmărește să se răspundă la întrebări despre țara de origine, de exemplu referitoare la o situație sau un conflict cu caracter socioeconomic, juridic, politic, umanitar, din domeniul drepturilor omului sau al securității existent la un moment dat ⁽³⁾.

Informațiile medicale privind țara de origine (ITO medicale) sunt informații legate de climatul medical și starea de sănătate specifice țării de origine a cetățenilor unui stat terț care prezintă relevanță pentru evaluarea cererilor bazate pe motive de sănătate.

Calitatea ITO depinde de sursele din care provin. Ori de câte ori este posibil, ITO trebuie obținute dintr-o varietate de surse disponibile publicului. Uneori, informațiile pot fi confidențiale/restricționate sau sursa poate fi confidențială/anonimă din motive de securitate sau din alte cauze. În astfel de cazuri, trebuie determinate calitatea și credibilitatea sursei.

Pentru ca informațiile să constituie ITO, este esențial ca sursa lor să **nu aibă interes direct** în rezultatul unei cereri individuale de protecție internațională.

De asemenea, este important de subliniat că documentele personale depuse de un solicitant nu reprezintă ITO.

ITO pot fi utilizate în diferite etape ale procedurii: în timpul pregătirii interviului, la desfășurarea interviului și la evaluarea cererii de protecție internațională. ITO vă ajută să vă familiarizați cu situația politică, a securității și/sau socioeconomică generală dintr-o țară de origine și reprezintă un sprijin la examinarea esenței unei cereri de protecție internațională.

ITO nu dictează decizii, ci sprijină evaluarea probelor. Ele contribuie la elaborarea orientărilor specifice țărilor și a evaluărilor juridice, însă sunt diferite de acestea.

Deși sunt importante pentru evaluarea unei cereri de protecție internațională, **ITO au anumite limitări.** Ele sunt rareori concludente în ceea ce privește fondul unei cereri și nu pot fi utilizate pentru a răspunde la toate întrebările referitoare la un caz. Măsura în care pot să sprijine evaluarea unui caz individual depinde de o varietate de factori, de exemplu de măsura în care cererea se bazează pe circumstanțe personale sau de cât de bine sunt documentate informațiile referitoare la un anumit subiect într-o anumită țară de origine. Restricțiile sau dificultățile de relatare a informațiilor existente în țara de origine pot limita disponibilitatea informațiilor referitoare la un anumit subiect și, de aceea, trebuie luate întotdeauna în considerare.

ITO oferă contextul sau imaginea de ansamblu relevantă a evenimentelor relatate de solicitant și reprezintă un cadru de referință care ajută la înțelegerea și evaluarea eventualelor riscuri viitoare. În cazul în care se găsesc puține informații sau dacă informațiile nu pot fi coroborate, acest lucru trebuie avut în vedere la evaluarea declarațiilor și a probelor prezentate. Lipsa ITO nu înseamnă însă că un eveniment nu s-a produs, că o situație nu a avut loc sau că o persoană sau o organizație nu există.

⁽³⁾ EASO, *Country of Origin Information Report Methodology*, iunie 2019, p. 5.

1.2. De ce este obligatoriu să se utilizeze ITO?

Obligația de a utiliza ITO la evaluarea cererilor de protecție internațională decurge din legislația UE, mai exact din cele două directive fundamentale relevante pentru examinarea unei cereri de protecție internațională, DCPI (reformată) și DPA (reformată), dar și din jurisprudența europeană, în special din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (CEDO) ⁽⁴⁾.

Articolul 4 alineatul (3) litera (a) din DCPI (reformată)

Evaluarea unei cereri de protecție internațională se efectuează la nivel individual, luându-se în considerare următoarele elemente:

(a) toate faptele pertinente privind țara de origine în momentul luării unei decizii privind cererea, inclusiv actele cu putere de lege și actele administrative ale țării de origine și modul lor de aplicare;

Articolul 10 alineatul (3) litera (b) din DPA (reformată)

Statele membre se asigură că autoritatea decizională hotărăște în legătură cu cererile de protecție internațională după o examinare corespunzătoare. În acest scop, statele membre se asigură că:

[...]

(b) se obțin informații precise și actualizate din surse diferite, cum ar fi EASO, UNHCR și organizații internaționale relevante pentru apărarea drepturilor omului, cu privire la situația generală existentă în țările de origine ale solicitanților și, acolo unde este necesar, în țările pe care aceștia le-au tranzitat, iar aceste informații sunt puse la dispoziția personalului care examinează cererile și adoptă deciziile;

⁽⁴⁾ Mai multe exemple de hotărâri ale CEDO pot fi găsite în EASO, *Judicial practical guide on country of origin information – Compilation of jurisprudence*, 2018.

Jurisprudența CEDO	
Nume caz	Cuvinte cheie/relevantă/aspecte principale
<i>Sufi și Elmi/Regatul Unit</i>	La evaluarea importanței care urmează să se atribuie materialului despre țară, trebuie să se aibă în vedere sursa, în special independența, credibilitatea și obiectivitatea acesteia. În ceea ce privește rapoartele, sunt considerate relevante autoritatea și reputația autorului, seriozitatea investigației prin intermediul căreia au fost întocmite rapoartele, consecvența concluziilor și coroborarea lor cu alte surse. Trebuie să se acorde atenție prezenței și capacităților de raportare ale autorului materialului în țara în cauză ⁽⁵⁾ .
<i>Saadi/Italia</i>	În ceea ce privește credibilitatea sursei, instanța subliniază importanța autorității și a reputației autorilor rapoartelor, a seriozității investigațiilor prin intermediul cărora au fost întocmite rapoartele, a consecvenței concluziilor cu privire la aspectele în cauză și a coroborării acestor concluzii pe fond cu numeroase alte surse. Instanța a acordat adesea importanță informațiilor cuprinse în rapoarte recente prezentate de asociații internaționale independente pentru apărarea drepturilor omului, cum ar fi Amnesty International, sau de surse guvernamentale, inclusiv Departamentul de Stat al Statelor Unite ⁽⁶⁾ .
<i>Salah Sheekh/Țările de Jos</i>	Instanța trebuie să fie convinsă că evaluarea realizată de autoritățile statului contractant este corespunzătoare și susținută suficient prin materiale naționale, precum și prin materiale care provin din alte surse de încredere și obiective, cum ar fi, de exemplu, alte state contractante sau necontractante, agenții ale Organizației Națiunilor Unite și organizații neguvernamentale (ONG) renumite ⁽⁷⁾ .
Pentru mai multe exemple, consultați EASO, <i>Ghidul practic judiciar referitor la informațiile privind țara de origine – Compilație de jurisprudență</i> , 2018.	

Statele membre au datoria de a face investigații cu privire la elementele enumerate la articolul 4 din DCPI (reformată), datorie care este separată de cea a solicitantului de a-și susține cererea. Această datorie se aplică, printre altele, cu privire la obținerea informațiilor referitoare la țara de origine, fiind deosebit de importantă în situațiile în care sarcina probei este transferată autorității decizionale – de exemplu, atunci când se aplică alternativa de protecție în interiorul țării de origine (API) sau când se ia în considerare excluderea (vezi secțiunea 3.3.3. Protecția în interiorul țării de origine și capitolul 4. Excluderea).

⁽⁵⁾ CEDO, Hotărârea din 28 iunie 2011, *Sufi și Elmi/Regatul Unit*, nr. 8319/07 și 11449/07, ECLI:CE:ECHR:2011:0628JUD000831907.

⁽⁶⁾ CEDO, Hotărârea din 28 februarie 2008, *Saadi/Italia*, nr. 37201/06, ECLI:CE:ECHR:2008:0228JUD003720106.

⁽⁷⁾ CEDO, Hotărârea din 11 ianuarie 2007, *Salah Sheekh/Țările de Jos*, nr. 1948/04, ECLI:CE:ECHR:2007:0111JUD000194804.

1.3. Concepte procedurale importante pentru utilizarea ITO

Conceptele procedurale sunt importante pentru cercetarea ITO, însă sunt și mai importante pentru aplicarea și utilizarea ITO la evaluarea cererilor de protecție internațională.

Conceptele procedurale de bază pentru cercetarea și utilizarea ITO ⁽⁸⁾ sunt următoarele:

- **Egalitatea armelor** părților în cauză în cadrul procesului de azil cu privire la accesul la informații în procedurile de recurs. Acest principiu are ca scop asigurarea unei proceduri corecte. Pentru o cale de atac eficientă, toate părțile trebuie să aibă acces la informațiile care stau la baza deciziei, cu excepția cazului în care informațiile sunt clasificate. În ceea ce privește divulgarea informațiilor clasificate ca „restricționate”, vă rugăm să consultați practica din țara dumneavoastră.
- **Utilizarea informațiilor publice cât mai mult posibil**, deoarece informațiile accesibile publicului pot fi citite și analizate de solicitant, de factorii decizionali și de organele judiciare. Pot exista însă situații în care sursa este confidențială/anonimă, de exemplu din motive de securitate și de protecție a sursei. În alte situații, informațiile pot fi clasificate drept confidențiale/restricționate și nu sunt destinate a fi diseminate în afara procedurilor imediate. În astfel de cazuri, informațiile trebuie evaluate, cântărite și utilizate corespunzător în raport cu celelalte probe. De asemenea, în cazul unui recurs, instanța trebuie să aibă posibilitatea de a respecta principiul egalității armelor, luând în considerare garanțiile necesare pentru respectarea confidențialității informațiilor.
- **Protecția datelor.** Datele cu caracter personal ale unui solicitant și informațiile care pot ajuta la identificarea solicitantului trebuie protejate și nu trebuie comunicate niciodată, direct sau indirect, presupusului persecutor.

1.4. Standarde de calitate pentru ITO

DCPI (reformată) și DPA (reformată) nu numai că impun luarea în considerare a ITO, dar fac referire și la standarde de calitate recunoscute pentru ITO ⁽⁹⁾.

Standardele de calitate pentru ITO, folosite în vederea evaluării surselor și a validării informațiilor, au fost elaborate de diferite părți interesate la nivel internațional ⁽¹⁰⁾ și european. Ghidul comun al UE pentru prelucrarea ITO din 2008 ⁽¹¹⁾, Manualul de pregătire al ACCORD din 2013 ⁽¹²⁾, Metodologia de raportare privind ITO a EASO din 2019 ⁽¹³⁾ și jurisprudența CEDO, printre altele, împărtășesc multe standarde comune, în special cele prezentate mai jos.

⁽⁸⁾ ACCORD, *Researching country of origin information: Training Manual*, ediția 2013, p. 36-38.

⁽⁹⁾ Considerentul 39 din DPA (reformată) și articolul 8 alineatul (2) din DCPI (reformată).

⁽¹⁰⁾ Anterior au fost elaborate standarde de către UNHCR, în *Country of Origin Information: Towards Enhanced International Cooperation*, februarie 2004, și de Asociația internațională a judecătorilor specializați în dreptul refugiaților, *Judicial Criteria for Assessing Country of Origin Information (COI): A Checklist*, noiembrie 2006.

⁽¹¹⁾ ECOI, *Common EU Guidelines for processing Country of Origin Information (COI)*, aprilie 2008.

⁽¹²⁾ ACCORD, *Researching country of origin information: Training Manual*, ediția 2013.

⁽¹³⁾ EASO, *Country of Origin Information (COI) Report Methodology*, iunie 2019.

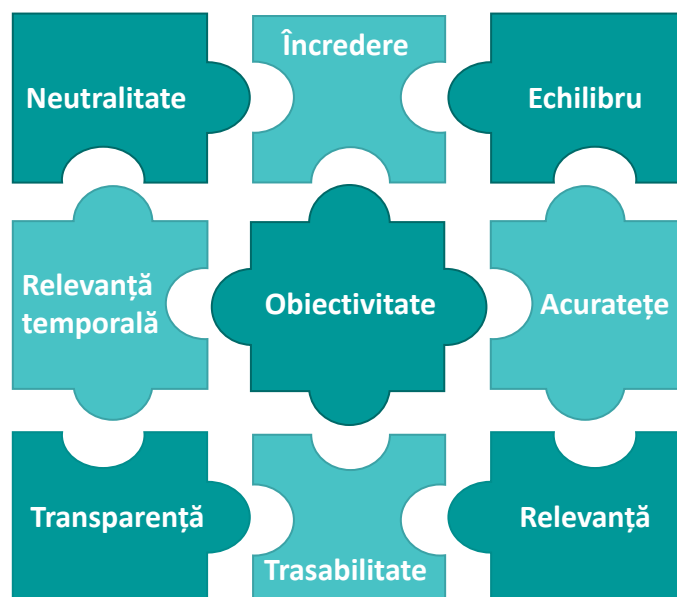

Figura 1. Standarde de calitate pentru ITO

Neutralitate	Cercetarea ITO trebuie realizată într-o manieră neutră, fără a favoriza un rezultat sau o concluzie anume.
Încredere	Deciziile privind nevoile de protecție internațională trebuie să se bazeze pe ITO din surse de încredere, având în vedere credibilitatea sursei, contextul politic și ideologic, precum și scopul, metodologia de raportare, finanțarea, contextul și motivația.
Echilibru	Având în vedere că fiecare sursă are propria perspectivă și propriile scopuri, trebuie consultate surse diverse și de tipuri diferite pentru a obține o imagine cât mai cuprinzătoare și mai echilibrată.
Relevanță temporală	Trebuie utilizate ITO actuale sau cât mai recente, relevante din punct de vedere temporal. Uneori, pot fi utilizate și ITO care nu sunt actuale, dacă sunt relevante pentru caz (referiri la evenimente trecute care trebuie verificate sau informații care oferă un context conceptual istoric subiectului respectiv).
Obiectivitate	ITO trebuie să se bazeze pe fapte și să nu fie influențate de emoții, speculații, prejudecăți personale sau de grup, interese sau atitudini părtinitoare.

Acuratețe	BDeclarația, opinia sau informația trebuie să fie conformă cu realitatea sau cu adevărul. Acuratețea poate fi obținută prin verificarea încrucișată și coroborarea informațiilor.
Transparență	ITO trebuie prezentate clar, iar semnificația lor nu trebuie distorsionată. ITO trebuie să arate clar, inteligibil și neechivoc metodele prin care s-au luat deciziile de cercetare, precum și modul în care au fost obținute, evaluate și prezentate informațiile.
Trasabilitate	Măsura în care poate fi identificată sursa principală și/sau inițială a informațiilor. ITO trebuie să menționeze toate sursele și trebuie citate în mod clar, pentru ca cititorii să poată verifica și evalua independent informațiile. Fiecare informație trebuie să ducă la sursă, de preferat la sursa inițială.
Relevanță	ITO sunt relevante atunci când se bazează pe întrebări care își au originea în concepte juridice din dreptul refugiaților și al drepturilor omului sau pe întrebări care provin din declarațiile solicitantului și care sunt strâns legate de faptul, evenimentul sau chestiunea în cauză.

Aceste standarde asigură îndeplinirea de către ITO a tuturor cerințelor procedurale și de calitate necesare în vederea utilizării lor în procedurile de protecție internațională. Standardele au un rol în diversele etape de pe parcursul întregii proceduri de protecție internațională, în special:

- **la formularea întrebărilor de cercetare pornind de la cazul curent:** pentru ca temele cercetării ITO să fie relevante din prisma elementelor esențiale ale declarațiilor solicitantului și a întrebărilor juridice esențiale la care trebuie să se răspundă la examinarea cererii de protecție internațională;
- **la efectuarea cercetării ITO:** pentru ca cercetarea să fie realizată într-o manieră neutră, fără a favoriza un rezultat sau o concluzie anume, în vederea obținerii nivelului maxim de calitate și validitate;
- **la selectarea, evaluarea și validarea diferitelor surse de informații:** pentru ca ITO să provină din surse de încredere și pentru utilizarea unei game largi și a unei combinații echilibrate de surse;
- **la evaluarea ITO:** pentru ca sursele și informațiile să fie relevante pentru caz, de încredere, exacte și actuale (sau relevante din punct de vedere temporal), în conformitate cu standardele de calitate pentru ITO;
- **la menționarea ITO în cadrul deciziilor:** pentru ca informațiile să fie prezentate într-un mod neutru și pentru ca ITO să fie menționate într-un mod transparent și ușor de urmărit.

Atunci când se selectează ITO din diferite surse, atât sursele, cât și informațiile trebuie evaluate pe baza criteriilor de calitate. Rețineți că există o diferență între „informații” și „sursă”. În acest ghid practic am folosit următoarele definiții, utilizate în Metodologia EASO de raportare privind ITO ⁽¹⁴⁾.

- **Informațiile** reprezintă conținutul sau datele furnizate de o sursă.
- **Sursa** reprezintă mijlocul, persoana sau instituția care produce informațiile:
 - o sursa primară este strâns sau direct legată de (adică deține informații directe cu privire la) un eveniment, un fapt sau o chestiune;
 - o sursa inițială documentează pentru prima oară un eveniment, un fapt sau o chestiune direct de la sursă. Sursa inițială poate fi în același timp sursa primară;
 - o sursa secundară reproduce sau face referire la informațiile obținute de la sursa inițială (sau de la alte surse secundare).

O altă deosebire importantă trebuie făcută între surse și baze de date/portaluri. În general, baza de date/portalul este o platformă care conține informații dintr-o varietate de tipuri diferite de surse. Baza de date/portalul furnizează informații, însă în mod normal nu este o sursă în sine. Informații detaliate cu privire la portalurile și bazele de date ITO se găsesc în [capitolul 5. Cercetarea ITO și sursele de ITO](#).

1.5. Importanța evaluării surselor

Pentru a evalua dacă sursele sunt de încredere și dacă oferă informații exacte și relevante referitoare la caz, sursele trebuie evaluate întotdeauna individual, în funcție de specificitatea lor, în raport cu standardele de calitate. Acest lucru va ajuta la obținerea garanției maxime posibile a calității ITO, în conformitate cu standardele comune. Prin urmare, este deosebit de important să cunoașteți criteriile de evaluare a surselor și de validare a informațiilor.

Deși în practică evaluarea sursei și validarea informațiilor ⁽¹⁵⁾ sunt adesea realizate împreună, ele sunt două concepte diferite. Evaluarea sursei se referă la calitatea sursei. De exemplu, o relatare de bună calitate dintr-o sursă de încredere poate conține informații perimate din simplul motiv că a trecut timpul și că s-au întâmplat multe lucruri între timp. Acest lucru nu va însemna că sursa în sine nu este de încredere, ci doar că trebuie găsite informații mai actuale pentru a valida și a corobora informațiile. În alte cazuri, evaluarea sursei poate duce la concluzia că o anumită sursă nu este de încredere în general sau cu privire la anumite subiecte sau că poate fi utilizată doar pentru a descrie un singur punct de vedere, nu și pentru a descrie o situație într-o manieră obiectivă. Mai multe informații cu privire la evaluarea surselor se găsesc în *Metodologia de raportare a EASO referitoare la informațiile privind țara de origine (ITO)* ⁽¹⁶⁾.

Informațiile sunt exacte atunci când sunt o reprezentare reală a unui eveniment sau a unei situații. Obiectivitatea este calitatea informațiilor de a se baza pe fapte și de a nu fi influențate de emoții,

⁽¹⁴⁾ EASO, *Country of Origin Information Report Methodology*, iunie 2019, p. 12-14.

⁽¹⁵⁾ Validarea este procesul de evaluare a informațiilor. Validarea informațiilor poate fi realizată prin urmărirea originii informațiilor furnizate de fiecare sursă în parte și prin verificarea încrucișată, coroborarea și compararea informațiilor cu informații din alte surse. EASO, *Country of Origin Information Report Methodology*, iunie 2019, p. 14-15.

⁽¹⁶⁾ EASO, *Country of Origin Information Report Methodology*, iunie 2019.

speculații, prejudecăți personale sau de grup, interese sau atitudini părtinitoare. Informațiile sunt de actualitate atunci când sunt cele mai noi informații disponibile, incluzându-se aici și situațiile în care informațiile nu sunt recente, dar circumstanțele nu s-au schimbat de la momentul furnizării lor. Următoarele întrebări de „evaluare a sursei” sunt utile în procesul de evaluare a credibilității unei surse.

Cine furnizează informațiile? Sursa este precizată sau este anonimă? Care este scopul ei? Ce reputație are? Sursa are cunoștințe specifice pentru a se califica drept „expert” în chestiunea respectivă? Sursa este cunoscută pentru atitudinea părtinitoare? Care este contextul în care activează sursa?

Ce informații sunt furnizate? Care este natura informațiilor produse (ex. articol din mass-media, relatare a unui martor ocular, comunicat de presă, document de opinie, document de poziție etc.)? În ce măsură informațiile sunt bazate pe fapte și documentate? Sunt informațiile prezentate independent de motivația sursei?

De ce furnizează sursa informațiile respective? Care este interesul sau scopul sursei? Sursa are un interes anume (ex. să informeze, să pledeze pentru un anumit lucru, să atragă fonduri etc.)?

Cum sunt prezentate informațiile? Materialul este prezentat în mod obiectiv și transparent? Este clar ce metode de cercetare se utilizează? În ce mod își obține sursa informațiile? Limbajul și stilul scrierii sunt neutre sau părtinitoare? Sursa informațiilor poate fi urmărită și este transparentă?

Când au fost obținute informațiile și când au fost furnizate (¹⁷)?

În timpul analizării diferitelor surse, poate apărea întrebarea dacă anumite surse sunt mai valoroase sau mai de încredere decât altele. De exemplu, la evaluarea ITO, sursele din mass-media au aceeași valoare ca sursele ONU pentru a sta la baza unei decizii? Trebuie acordată mai multă importanță unui raport guvernamental decât unui document publicat de un ONG?

În acest context, este important să subliniem faptul că fiecare sursă are propriul scop și/sau propria misiune și că nu există o ierarhie generală. Utilitatea și autoritatea fiecărei surse depind de întrebarea la care trebuie să se răspundă. Fiecare sursă trebuie evaluată independent, iar concluziile privind credibilitatea sursei trebuie formulate numai după ce s-a efectuat o evaluare aprofundată a sa. Aceasta înseamnă că nu trebuie să excludeți nicio sursă fără o analiză și o evaluare suplimentară.

1.6. ITO și orientările specifice fiecărei țări

Pentru a facilita evaluarea cererilor de protecție internațională, autoritățile din domeniul azilului pot pune la dispoziție diferite tipuri de produse ITO, precum și alte tipuri de instrumente, cum ar fi documente de politică sau de orientare specifice fiecărei țări. Este esențial să se înțeleagă diferența dintre produsele ITO și documentele de politică/orientare și funcțiile lor specifice.

Documentele **de politică și de orientare specifice fiecărei țări** sunt realizate de autoritățile din domeniul azilului pentru a veni în ajutorul responsabililor de caz, pentru a promova convergența și pentru a eficientiza procesul decizional, oferind recomandări și îndrumări privind modul în care trebuie evaluate

(¹⁷) EASO, *Country of Origin Information Report Methodology*, iunie 2019, anexa 2: Glosar.

cazurile. Ele prezintă evaluarea generală sau specifică a unui anumit subiect, realizată de autorități, și politica privind cererile dintr-o anumită țară, prin evaluarea elementelor relevante conform legislației naționale, internaționale și a UE [în special DCPI (reformată)]. Aceste documente prezintă o **interpretare juridică** și o evaluare a situației dintr-o anumită țară, ceea ce constituie deosebirea principală față de ITO. ITO reprezintă temeiul de fapt (probele ITO) pe baza cărora sunt elaborate orientările și documentele de politică respective, iar acestea pot face deseori trimitere la ITO pentru a ilustra motivarea unei anumite decizii. Totuși, este important să se înțeleagă că documentele de orientare și de politică nu pot fi considerate ITO și nu trebuie utilizate sau menționate ca surse de ITO. Unele documente naționale de politică/orientare sunt combinate cu ITO, cum este cazul notelor de țară privind politicile și informațiile realizate de Ministerul de Interne al Regatului Unit.

Documentele de orientare specifice țărilor, publicate de EASO, conțin, de asemenea, rezumate ITO care ilustrează temeiul de fapt al evaluării, dar care sunt sintetizate din rapoartele inițiale privind ITO. Rapoartele inițiale privind ITO menționate în aceste documente trebuie consultate ca bază a evaluării în fiecare caz în parte și trebuie citate dacă sunt utilizate. Mai multe informații despre activitatea EASO privind orientările specifice țărilor se găsesc în secțiunea „Country Guidance” de pe site-ul EASO: <https://easo.europa.eu/country-guidance>

UNHCR publică, de asemenea, orientări specifice țărilor, printre care *Ghiduri privind eligibilitatea și Considerații privind protecția internațională*, pentru a ajuta responsabilii de caz, inclusiv personalul UNHCR, guvernele și practicienii în evaluarea nevoilor de protecție internațională ale solicitanților de azil ⁽¹⁸⁾. Aceste documente nu au rol de ITO, dar precizează sursele inițiale de ITO în notele de subsol.

Este important de precizat că orientările specifice țărilor nu trebuie confundate cu **concluziile privind ITO (analiza ITO)**. Rapoartele ITO pot conține secțiuni cu „concluzii” sau cu „analize”. Spre deosebire însă de orientările specifice țărilor, aceste secțiuni nu includ evaluări juridice, orientări de politică sau de decizie. Concluziile au scopul de a evidenția tiparele și tendințele care reies din informațiile disponibile cu privire la o situație din țara de origine, evitând totodată suprageneralizarea. Concluziile privind ITO sunt **ITO pure** și se bazează pe ITO sintetizate dintr-o varietate de surse, cu trimitere la acestea. Mai multe informații se găsesc în *Metodologia de raportare a EASO referitoare la informațiile privind țara de origine (ITO)* ⁽¹⁹⁾.

⁽¹⁸⁾ Sunt interpretări juridice ale criteriilor referitoare la refugiați din punctul de vedere al profilurilor specifice realizate pe baza condițiilor din sfera socială, economică, umanitară, a securității și a drepturilor omului din țara/teritoriul de origine în cauză. În cadrul mandatului său, UNHCR emite astfel de documente de orientare specifice țărilor ca parte a responsabilității de supraveghere a aplicării Convenției privind statutul refugiaților din 1951, astfel cum a fost modificată prin protocolul aferent (1967).

⁽¹⁹⁾ EASO, *Country of Origin Information Report Methodology*, iunie 2019, p. 20-21.

2. ITO și examinarea cererii de protecție internațională

Aproape fiecare cerere de protecție internațională generează anumite întrebări și teme care trebuie explorate în amănunt, la care se poate răspunde prin ITO. Uneori sunt necesare informații generale pentru a construi o imagine de ansamblu a situației dintr-o țară. În alte cazuri, pentru a putea înțelege un element esențial dintr-un caz sau pentru a evalua credibilitatea solicitantului sunt necesare informații mult mai detaliate, specifice unui caz sau unui subiect – de exemplu cu privire la un grup etnic sau la un anumit incident politic.

2.1. Diferite roluri ale ITO în procesul de examinare

ITO vă ajută la gestionarea diferitelor aspecte ale examinării unei cereri, cum ar fi:

- familiarizarea cu situația generală în domeniul politic, al securității, al drepturilor omului și/sau socioeconomic dintr-o țară de origine.

Un prim pas esențial în pregătirea interviului constă în cunoașterea situației din țara de origine a solicitantului și alte informații relevante care reflectă detaliile cunoscute ale unui caz. Dacă nu știți ce fel de abuzuri ale drepturilor omului au loc într-o țară, există riscul să omiteți sau să înțelegeți greșit anumite fapte materiale ⁽²⁰⁾ referitoare la cerere sau, dacă nu cunoașteți atitudinile sociale dintr-o anumită țară, puteți să omiteți existența unui anumit grup social. În unele cazuri, este posibil ca solicitanții să nu poată formula clar problemele cu care se confruntă, cunoștințele dumneavoastră cu privire la situația din țara de origine fiind importante pentru a stabili elementele relevante ale cererii.

- evaluarea **credibilității externe** a afirmațiilor relevante din cerere ⁽²¹⁾.

Credibilitatea externă se referă la consecvența cu probele produse de un terț (nu de solicitant): ITO, fapte cunoscute sau alte probe culese de o autoritate decizională. ITO vă ajută să corobați detaliile din declarația solicitantului.

- evaluarea elementelor care justifică sau nu **nevoia de protecție internațională** a solicitantului: teama de persecuție bine întemeiată a solicitantului, inclusiv riscurile viitoare, diferitele tipuri de vătămare, aspectele specifice ale motivelor de solicitare a protecției internaționale ⁽²²⁾, violența generalizată, posibilitățile de protecție, aplicarea API.

Temele referitoare la protecție au legătură cu fondul cererii de protecție internațională. ITO vă ajută să evaluați eventualele riscuri cu care se confruntă solicitanții în țara lor de origine. ITO se pot referi la teama de persecuție a solicitantului din motivele specificate la articolul 10 din

⁽²⁰⁾ Faptele materiale sunt cele care au legătură directă cu definiția refugiatului [articolul 1 secțiunea A alineatul (2) din Convenția privind statutul refugiaților din 1951 și articolul 2 litera (d) din DCPI (reformată)] sau a persoanei eligibile pentru protecție subsidiară [articolul 2 litera (f) și articolul 15 din DCPI (reformată)] și stau la baza cererii de protecție. În general, nu este necesar să vă concentrați pe faptele minore sau periferice care nu afectează elementele centrale ale cererii. Consultați [Ghid practic al EASO: Evaluarea probelor](#), martie 2015.

⁽²¹⁾ Pentru mai multe informații, vezi [secțiunea 3.3.1. Evaluarea credibilității](#).

⁽²²⁾ Pentru mai multe informații, vezi [secțiunea 3.3.2. Evaluarea riscurilor](#).

DCPI (reformată) (rasă, religie, naționalitate, apartenența la un anumit grup social sau o anumită opinie politică) sau la măsura în care un solicitant este eligibil pentru protecție subsidiară în baza articolului 15 din DCPI (reformată). ITO se pot referi și la evaluarea măsurii în care solicitantul ar putea să beneficieze de protecție suficientă în țara de origine, inclusiv prin API.

- evaluarea necesității ca solicitantul să fie **exclus** de la acordarea protecției internaționale.

La fel ca temele referitoare la protecție, ITO vă ajută să detectați și să evaluați potențialele clauze de excludere ⁽²³⁾.

Cazuri ilustrative utilizate în prezentul ghid

Pentru a ilustra mai bine utilizarea ITO în procesul de examinare a unei cereri de protecție internațională, în următoarele capitole din ghidul practic se vor folosi diverse exemple, bazate pe patru cazuri concrete. Rețineți că nu trebuie să trageți concluzii generale pe baza exemplurilor respective, ele fiind furnizate numai în scopuri educaționale. Totodată, rețineți că ITO furnizate în ghid pot fi perimate.

Cazul unei solicitante din Irak

Solicitantă este o **mamă singură** din Irak, cu doi copii. Nu are documente de identitate. Este **yazidită**, are între 40 și 50 de ani și a urmat învățământul obligatoriu timp de 6 ani. Este născută în **Sinjar**, un oraș din apropiere de Mosul. A fugit din țara de origine din cauza invadării Irakului și a Siriei de către Statul Islamic (**ISIS**) în august 2014. A plecat împreună cu familia și a stat o săptămână întreagă în munții din apropiere, fără hrană sau apă. În această săptămână, mama ei a murit, ca și alți membri ai familiei extinse. Nu dorește să se întoarcă acasă, din cauza **violenței și maltratării** la care a fost supusă. În plus, consideră că **situația securității** din zona Mosul este prea instabilă pentru ea și cei doi copii mici.

Cazul unui solicitant din Siria

Solicitantul este un **bărbat necăsătorit** născut la Homs. Este **musulman sunit**, iar în 2013, pe când era student, a participat la **demonstrațiile din Homs**. În 2015 s-a mutat la Hama, iar ulterior, în 2018, s-a mutat la Sarmin. Din cauza situației privind securitatea, a plecat din Sarmin și a călătorit cu un pașaport sirian în Turcia, intrând apoi în Grecia. Nu vrea să se întoarcă acasă, din cauza **situației privind securitatea și a serviciului militar obligatoriu**.

⁽²³⁾ Pentru mai multe informații, vezi [secțiunea 4. Excluderea](#).

Cazul unui solicitant din Camerun

Solicitantul este un **bărbat necăsătorit** născut la **Douala**. În tinerețe a avut un iubit. Relația s-a încheiat după 3 ani, din cauză că partenerul său a plecat în străinătate. Un an mai târziu, a cunoscut un alt bărbat. În timp ce se aflau într-un restaurant, sub imperiul emoțiilor, partenerul l-a sărutat în public pe solicitant, dezvăluind astfel **orientarea sa sexuală**. Ca urmare, în luna decembrie a aceluiași an, în timp ce se îndrepta spre casa familiei sale însoțit de iubit, locuitorii cartierului în care locuia au **vandalizat mașina familiei**; iubitul a scăpat. Temându-se pentru siguranța sa, solicitantul a părăsit țara și nu vrea să se întoarcă, deoarece îi este teamă să nu fie **condamnat și închis din cauză că este homosexual**. Nu are documente de călătorie, dar are certificat de naștere.

Cazul unei solicitante din Columbia

Solicitantă este o **femeie singură**, născută în 1993 la **Cali**, capitala departamentului Valle del Cauca din Columbia. Are un pașaport columbian emis în 2017. Este catolică și are studii în domeniul asistenței sociale, urmate la Universidad del Valle. După terminarea studiilor, s-a angajat ca **asistent social** la un ONG care încearcă să țină tinerii defavorizați departe de activitățile infracționale. A fugit din Columbia deoarece a fost **amenințată de Las Águilas Negras** (o organizație paramilitară/grup infracțional) din cauza muncii sale. Aceștia au amenințat că o omoară dacă nu își dă demisia și nu le plătește o sumă mare de bani. Familia ei nu și-a permis să plătească suma respectivă și s-au hotărât să o ajute să fugă din țară.

2.2. Formularea întrebărilor de cercetare

Pentru a putea trece la examinarea aspectelor prezentate în [secțiunea 2.1. Diferite roluri ale ITO în procesul de examinare](#), trebuie să puteți formula **întrebări de cercetare** care să abordeze chestiunile importante care formează esența cazului. Formularea întrebărilor de cercetare este necesară când căutați ITO pe cont propriu, dar și când trimiteți o interogare către unitatea ITO ⁽²⁴⁾.

Întrebările de cercetare pot fi relevante în orice etapă a procesului de stabilire a statutului de protecție internațională. Este însă important ca ele să fie formulate precis, pentru a nu se pierde timpul cu cercetări ITO neproductive. De exemplu, la formularea întrebărilor de cercetare, pe lângă familiarizarea generală cu situația din țara de origine, trebuie să vă asigurați că întrebările sunt esențiale pentru a stabili credibilitatea declarațiilor solicitantului, nevoia de protecție internațională, riscul pe care l-ar implica returnarea etc.

⁽²⁴⁾ Pentru mai multe informații, vezi [secțiunea 2.2.1. Solicitarea de asistență din partea experților ITO](#).

Așadar, nu trebuie să demarați cercetarea ITO înainte de ști clar care sunt faptele materiale și întrebările-cheie care necesită răspuns.

O **metodă utilă pentru formularea unor întrebări de cercetare concrete** este să începeți prin identificarea temei sau temelor generale relevante care trebuie evaluate, apoi să le restrângeți în întrebări și teme mai specifice.

Exemplu din cazul solicitantului camerunez

Pentru a exemplifica cele de mai sus, vom folosi cazul solicitantului de azil din Camerun, care afirmă că este persecutat din cauza orientării sexuale. Pentru a evalua nevoia de protecție, tema generală despre care trebuie să obțineți ITO este:

- situația homosexualilor în Camerun.

Tema poate fi restrânsă apoi la teme mai specifice:

- modul în care statul tratează homosexualii în Camerun;
- modul în care societatea tratează homosexualii în Camerun;
- modul în care statul protejează homosexualii în Camerun.

De la aceste subiecte pot porni întrebări de cercetare mai specifice.

Cu privire la modul în care statul tratează homosexualii în Camerun:

- Ce spune legea din Camerun despre comportamentul sexual dintre două persoane de același gen?

După ce ați efectuat o cercetare inițială, este posibil să fi descoperit că legea Camerunului interzice actele sexuale între persoanele de același sex. Cunoscând acest fapt, ați putea fi nevoit să căutați următoarele informații:

- Legile care interzic actele sexuale între persoane de același sex sunt aplicate în Camerun?
- Există exemple de homosexuali care suferă din cauza violenței extrajudiciare, a detenției arbitrare, a extorcării, a umilirii etc. de către autoritățile din Camerun?

Cu privire la modul în care societatea tratează homosexualii în Camerun:

- Care este climatul general față de homosexuali în societatea din Camerun? Apoi, puteți restrânge și mai mult subiectul, de exemplu:
 - o Există cazuri de discurs de instigare la ură împotriva homosexualilor în mass-media, pe platformele de comunicare socială sau în public?

Cu privire la modul în care statul protejează homosexualii în Camerun:

Ca punct de plecare, este întotdeauna important să știți cine sunt toți agenții de persecuție și ce fel de protecție acordă statul în general. În exemplul de față, nu este nevoie să se caute mai multe informații despre disponibilitatea protecției de stat, deoarece am aflat din cercetarea anterioară că homosexualii au parte de rele tratamente din partea statului. Dacă însă s-ar fi descoperit doar cazuri de rele tratamente din partea societății, ar fi fost necesar să se efectueze o cercetare suplimentară cu privire la protecția oferită de stat.

Când formulați o întrebare de cercetare, amintiți-vă să vă interesați dacă este posibil sau nu să găsiți ITO pentru informații foarte specifice. În exemplul solicitantului de azil din Camerun, este puțin probabil să găsiți informații despre un incident specific din povestea lui, cum ar fi cel în care mașina familiei a fost atacată și vandalizată. Puteți, în schimb, să căutați informații mai generale despre eventuale situații în care a avut loc orice tip de violență sau de abuz față de bărbați homosexuali în Camerun, din partea oricărui actor (societate, familie, prieteni etc.).

În plus, la formularea unei întrebări de cercetare, trebuie să aveți în vedere toate specificitățile fiecărui caz în parte, cum ar fi vulnerabilitățile sau alte aspecte personale.

2.2.1. Solicitarea de asistență din partea experților ITO

Unele administrații naționale dispun de unități ITO specifice sau de experți ITO care au rolul de a furniza răspunsuri la întrebări legate de ITO când un responsabil de caz are nevoie de asistență. În funcție de disponibilitate, experții ITO pot oferi expertiză pe teme precum tehnicile de căutare și evaluarea sursei. De asemenea, în cadrul unității pot exista experți ITO cu specializare în anumite țări sau regiuni, care să efectueze cercetarea și să vă transmită informațiile relevante necesare. De aceea, dacă în sistemul dumneavoastră național de azil sunt disponibili experți, este recomandabil să îi contactați.

Când solicitați ajutorul experților ITO, vă pot fi utile următoarele sfaturi, în funcție de practica națională:

- înainte de a solicita asistență, efectuați o cercetare de bază pe principalele portaluri ITO;
- indicați în solicitare sursele și informațiile pe care le-ați găsit/verificat deja;
- formulați întrebări de cercetare adecvate și precise, în mod imparțial ⁽²⁵⁾.

O bună practică este aceea de a nota fiecare întrebare al cărei răspuns va fi esențial pentru finalizarea evaluării cazului.

Întrebările destinate expertului/unității ITO trebuie **formulate obiectiv**, pentru ca metoda de obținere a ITO să fie neutră și imparțială (neinfluențată de niciun interes față de rezultat, fără a căuta în mod special ITO care să susțină doar o decizie negativă sau doar una pozitivă). În acest sens, trebuie evitate întrebările de cercetare ITO care sunt sugestive sau manipulative.

Exemplu de solicitare de ITO formulată necorespunzător

- Am nevoie de ITO care să confirme că nu există niciun risc de persecuție la returnarea unui bărbat sunit în Irak.

Exemple de întrebări formulate din punct de vedere juridic care trebuie evitate

- Care este riscul de persecuție dacă un bărbat sunit este returnat în Irak?
- Există posibilitatea de a primi, ca alternativă, protecție în interiorul țării de origine?

⁽²⁵⁾ În funcție de practica națională, pot exista formulare specifice pe care trebuie să le transmiteți unității/expertilor ITO când solicitați informații specifice din domeniul ITO.

Întrebările de mai sus aparțin domeniului decizional și de evaluare și nu sunt adecvate pentru expertul/unitatea ITO. Aceste întrebări trebuie reformulate pentru a fi neutre și bazate pe fapte pentru cercetarea ITO; de exemplu:

- Cum sunt tratați de stat și de grupurile nestatale bărbații suniți la întoarcerea din străinătate?
- Bărbații suniți întâmpină dificultăți la relocarea în Irak?

Dacă nu există o unitate ITO națională și este nevoie să contactați experți externi, trebuie să consultați practica națională.

3. Utilizarea ITO în diferite etape ale examinării cererii de protecție internațională

În calitate de responsabil de caz, trebuie să fiți bine informat în fiecare etapă a procedurii – la pregătirea interviului, la derularea interviului și la evaluarea cererii de protecție internațională – cu privire la ultimele evenimente din țara de origine a solicitantului și la toate ITO relevante care prezintă legătură cu cazul individual.

În continuare, vom examina fiecare etapă separat și mai detaliat.

Ca punct de plecare, în tabelul de mai jos sunt prezentați pașii esențiali.

Tabelul 1. Pașii esențiali din etapele procedurii de examinare a cererii de protecție internațională.

La pregătirea interviului personal	La derularea interviului personal	La evaluarea cererii
<ul style="list-style-type: none"> • Obțineți informații de context despre țara solicitantului • Obțineți informații actualizate despre situația actuală în materie de securitate, politică și drepturile omului din țara solicitantului • Identificați, în măsura posibilului, faptele materiale ⁽²⁶⁾ care trebuie investigate și pregătiți întrebări relevante • Întocmiți un plan de interviu 	<ul style="list-style-type: none"> • Confirmați sau puneți sub semnul întrebării credibilitatea informațiilor oferite de solicitant • Adresați întrebări relevante cu privire la ITO • Culegeți ITO suplimentare, în măsura posibilului 	<ul style="list-style-type: none"> • Evaluați credibilitatea • Evaluați riscurile • Evaluați aspectele legate de protecție (inclusiv API, după caz) • Evaluați excluderea (după caz)

⁽²⁶⁾ Faptele materiale sunt cele care au legătură directă cu definiția refugiatului [articolul 1 secțiunea A alineatul (2) din Convenția privind statutul refugiaților din 1951 și articolul 2 litera (d) din DCPI (reformată)] sau a persoanei eligibile pentru protecție subsidiară [articolul 2 litera (f) și articolul 15 din DCPI (reformată)] și stau la baza cererii de protecție. În general, nu este necesar să vă concentrați pe faptele minore sau periferice care nu afectează elementele centrale ale cererii. Consultați *Ghid practic al EASO: Evaluarea probelor*, martie 2015.

3.1. Pregătirea interviului personal

Înainte de interviu, este esențial să pregătiți temeinic cazul, pentru a înțelege mai clar specificitatea cazului și pentru a pregăti un plan de interviu personalizat pentru solicitantul respectiv. În această etapă, trebuie să acordați atenție elementelor-cheie disponibile în dosarul cazului. Este foarte important să vă familiarizați cu informațiile despre solicitant și țara sa de origine. Lipsa cunoștințelor vă poate afecta capacitatea de a urmări declarațiile solicitantului și de a adresa întrebările necesare pentru explorarea faptelor materiale, a temerilor bine întemeiate, a riscurilor și a altor elemente esențiale pentru procesul decizional. Riscați astfel să adresați întrebări irelevante, care în cele din urmă ar putea să vă submineze autoritatea sau să ducă la pierderea încrederii solicitantului. Ca atare, lipsa de cunoștințe nu periclitează doar interviul, ci și capacitatea de a îndeplini obligația privind sarcina comună a probei, încălcând astfel articolul 4 din DCPI (reformată).

Din acest motiv, este necesar să vă familiarizați cu ITO actualizate înainte de a demara interviul. Acestea cuprind informații despre situația generală din țara de origine, cum ar fi situația în materie de drepturi ale omului, situația securității, forma de guvernare, grupurile religioase, grupurile etnice, aspectele culturale, diviziunile administrative, istoria recentă etc. Familiarizați-vă și cu informațiile despre solicitant care sunt deja disponibile în dosar. De exemplu, în timpul procedurii de înregistrare, solicitanții sunt de obicei rugați să ofere informații cu caracter personal precum vârsta, genul, locul nașterii și al reședinței, naționalitatea, etnia, limba vorbită, religia, situația familială, studiile, experiența profesională, rutele pe care au călătorit, motivele pentru care au depus cerere de protecție internațională etc. Ca pas următor, va trebui să analizați aceste elemente din punctul de vedere al nevoilor de protecție internațională, să identificați faptele materiale care trebuie aprofundate în timpul interviului și eventualele riscuri viitoare pentru solicitant. Căutați ITO specifice legate de faptele materiale și de riscuri și pregătiți un plan de interviu. Nu uitați de indiciile care pot determina excluderea.

Să revenim la exemplele solicitanților prezentați anterior și să analizăm ce nevoi trebuie abordate înainte de interviu, din perspectiva ITO.

Exemplu din cazul solicitantei irakiene

Solicitantă a oferit doar informații despre țara de origine (Irak), locul nașterii (Sinjar), etnie/religie (yazidită) și situația familială (mamă singură cu doi copii). A fugit din țara de origine din cauza invaziei ISIS din august 2014. Nu are niciun document.

După ce v-ați familiarizat cu **situația generală a securității și a drepturilor omului în Irak** și după ce ați analizat faptele cunoscute despre solicitantă prin prisma nevoii de protecție internațională, veți întocmi o listă cu aspectele care trebuie aprofundate în timpul interviului și veți încerca să aflați ITO relevante.

Culegerea de informații relevante pentru evaluarea credibilității. În acest exemplu, având în vedere faptul că solicitanta nu are niciun document de identitate, precum și importanța și relevanța locului său de reședință și a profilului său religios, gândiți-vă la informațiile de care veți avea nevoie când veți investiga identitatea solicitantei. De exemplu, ITO generale despre Irak și despre **orașul și regiunea** în care s-a născut solicitanta sunt relevante pentru examinarea naționalității și a locului de reședință ale acesteia. În același mod, trebuie să vă concentrați asupra informațiilor generale despre yazidiți. În continuare, trebuie să căutați informații despre **situația din timpul invaziei ISIS din august 2014**, pentru a verifica prezența solicitantei în cursul acelor evenimente – mai exact, cronologia evenimentelor, actorii implicați, consecințele suportate de civili din zonă etc. Plus situația yazidiților în timpul conflictului din Sinjar și orice încălcări ale drepturilor omului pe care este posibil să le fi suferit aceștia.

Culegerea de informații relevante pentru nevoia de protecție. Consultați ITO despre **situația actuală a securității** în Sinjar și în provincia Ninewa, în care este situat orașul, despre tratamentul aplicat yazidiților de către ISIS, de autorități și de societatea înconjurătoare, despre modul în care interacționează în prezent diferite grupuri etnice, cum ar fi yazidiții, kurzii și irakienii arabi. De asemenea, trebuie să cunoașteți temeinic situația actuală a disponibilității **protecției de stat** în Ninewa.

Culegerea de informații relevante pentru API. Ultimul pas ar putea fi analiza situației securității și a disponibilității protecției de stat în acele părți ale țării care ar putea fi potrivite pentru alternativa de protecție în interiorul țării de origine, ținând seama totodată de profilul solicitantei.

Folosindu-vă de toate informațiile obținute, veți putea să completați planul de interviu cu întrebări concrete și să adresați solicitantei întrebări relevante.

În acest sens, se recomandă să pregătiți **întrebări mai specifice cu privire la faptele despre care știți că pot fi verificate**, datorită pregătirii anterioare și a familiarizării cu ITO. Dacă adresați întrebări prea generale, veți primi probabil răspunsuri în aceeași notă, ceea ce vă va limita posibilitatea de a analiza răspunsurile în raport cu indicatorii de credibilitate. În același timp, este foarte greu să corobați fapte și detalii foarte specifice după interviu. Nu veți putea să ajungeți la o concluzie privind locul de origine al solicitantei dacă nu primiți decât răspunsul că în satul respectiv se găsesc o piațetă și o piață agroalimentară, deoarece astfel de locuri se pot găsi oriunde. În mod similar, dacă nu reușiți să aflați numele piațetei și al pieței agroalimentare menționate de solicitantă, nu înseamnă că acestea nu există. De aceea, pe lângă adresarea de întrebări deschise, trebuie să vă gândiți și la întrebări mai specifice prin care să obțineți informații suplimentare care să poată fi coroborate, de exemplu:

- Unde se află mai exact (un loc anume pe care l-a menționat anterior solicitanta)?
- Cum se ajunge acolo din (numele unui loc)?

Exemplu din cazul solicitantului sirian

Solicitantul a oferit informații despre locul de origine, situația familială, religie, locurile în care a locuit în trecut, studii și motivele pentru care și-a părăsit țara de origine. După ce v-ați familiarizat cu **situația generală a securității și a drepturilor omului** în Siria și după ce ați analizat faptele cunoscute despre solicitantă prin prisma nevoii de protecție internațională, veți întocmi o listă cu aspectele care trebuie aprofundate în timpul interviului și veți încerca să aflați ITO relevante.

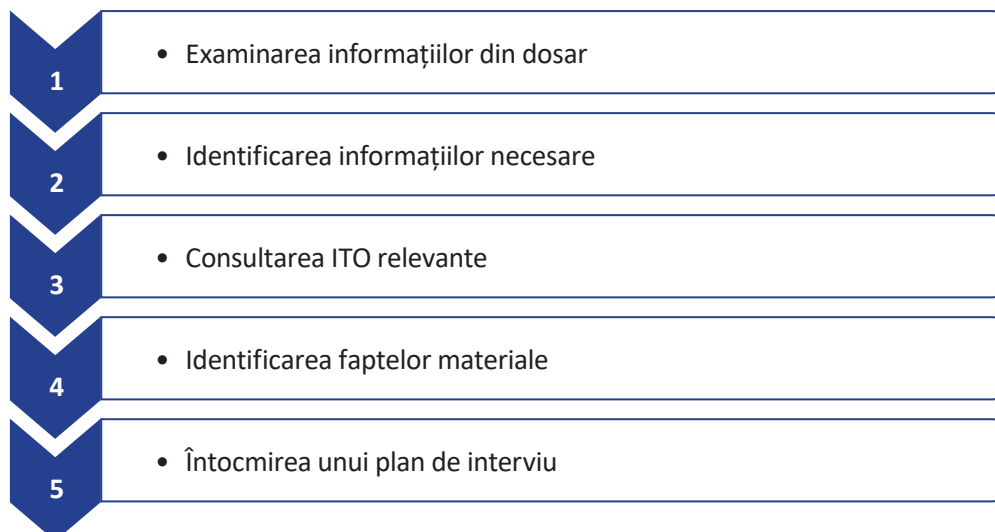
Culegerea de informații relevante pentru evaluarea credibilității. La fel ca în cazul de mai sus, după ce v-ați familiarizat cu **situația generală a securității și a drepturilor omului** din Siria, va trebui să căutați informații generale despre **Siria, Homs, universitate și musulmanii suniți** pentru a verifica identitatea solicitantului. În acest sens, ar fi util să găsiți ITO și despre posibilitatea de a obține un pașaport în Siria. Va trebui apoi să culegeți ITO specifice referitoare la evenimentele și actorii (politici/militari) implicați în evenimentele din Homs, Hama și Sarmin în perioada șederii solicitantului, înainte de fuga acestuia din Siria. Un exemplu sunt informațiile despre **demonstrațiile din Homs din 2013**.

Culegerea de informații relevante pentru nevoia de protecție. În continuare, va trebui să aveți o imagine clară a **situației actuale a securității, politicii și drepturilor omului** în Siria. În acest sens, trebuie să luați în considerare și identitatea religioasă a solicitantului, cea de musulman sunit. Veți avea nevoie de informații despre situația sirienilor care au participat la demonstrațiile împotriva regimului. În sfârșit, având în vedere vârsta solicitantului, va trebui să culegeți informații și despre **serviciul militar** și înrolare, inclusiv despre reguli, modul în care sunt tratați recruții și acțiunile la care iau parte aceștia.

Informațiile pe care le-ați aflat în pregătirea interviului vă vor ajuta să decideți dacă trebuie să adresați mai multe întrebări de verificare în timpul interviului sau nu. În același timp, ITO vă vor ajuta să evitați întrebările inutile și să vă concentrați asupra întrebărilor relevante pentru procesul decizional. De asemenea, ITO pot ajuta la depistarea faptelor specifice cu privire la anumite profiluri, influențând astfel natura și numărul întrebărilor de verificare din cadrul interviului. De exemplu, la analiza ITO privind serviciul militar în Siria, veți afla că cetățenii de sex masculin cu vârsta cuprinsă între 18 și 42 de ani sunt obligați prin lege să efectueze serviciul militar și că înrolarea în masă este un lucru obișnuit în gubernoratele Homs și Hama. Deși studenții pot, în anumite condiții, să fie scutiți de serviciul militar, studenții cu vârsta peste 25 de ani sunt, în general, recrutați în armată și în alte structuri de securitate asociate. Dacă solicitantul se încadrează în această categorie, adică avea mai mult de 25 de ani în 2013, informațiile pe care le-ați descoperit vor influența modul în care abordați faptul material conform căruia „pe când era student, solicitantul a participat la demonstrațiile din Homs”. Deoarece ITO arată că majoritatea studenților de vârsta lui erau recrutați în armată, puteți include întrebări mai țintite pentru a afla cum a reușit solicitantul să evite serviciul militar. Datorită pregătirii atente, veți putea să identificați și eventuali factori care ar putea să determine excluderea, precum și să adresați întrebări specifice suplimentare. Mai multe orientări privind excluderea se găsesc în [secțiunea 4. Excluderea](#).

După ce ați cules toate ITO necesare și după ce ați studiat diverse tipuri de surse de încredere, trebuie să puteți pregăti un plan de interviu personalizat (temele de bază, tipul întrebărilor de adresat), realizând obiectivele interviului personal. Un plan de interviu bine elaborat este esențial pentru un interviu eficace și eficient.

De reținut

3.2. Derularea interviului personal

Pe baza informațiilor incluse în dosar și a celor pe care le-ați adunat personal, veți putea să adresați **întrebări relevante** referitoare la credibilitatea externă sau la aspectele legate de protecție care trebuie **coroborate** prin ITO. De asemenea, veți putea să identificați cu ușurință noile teme prezentate de solicitant în timpul interviului. Mai jos se găsesc exemple ilustrative și neexhaustive cu întrebări de interviu care sunt relevante pentru evaluarea credibilității externe sau a motivelor cererii ori a viitoarelor riscuri. Rețineți că întrebările trebuie întotdeauna adaptate fiecărui caz în parte și în funcție de ITO de care dispuneți. În același timp, la formularea întrebărilor, luați în considerare circumstanțele individuale ale solicitantului, cum ar fi vârsta, genul, contextul educațional și social etc. ⁽²⁷⁾. Informațiile culese pot fi coroborate cu ITO.

Dacă este cazul, este o bună practică să rugați solicitantul în timpul interviului să dicteze pe litere nume de persoane, de localități, denumiri de organizații etc. în limba locală, acest lucru fiind util la efectuarea cercetării proprii sau la solicitarea de asistență din partea experților ITO.

Exemple de întrebări în legătură cu credibilitatea externă în cazul solicitantei columbiene – investigarea declarațiilor solicitantei

- Care este numele complet al ONG-ului pentru care ați lucrat (în limba locală)?
- Ați putea descrie ONG-ul pentru care ați lucrat? Cum este structurat?
- Unde se află sediul său central?
- Cine este fondatorul/directorul/directorul local?
- Cu ce se ocupă mai exact ONG-ul respectiv, care sunt obiectivele lui? În ce domeniu este specializat?
- Care erau activitățile și responsabilitățile dumneavoastră în cadrul ONG-ului? (Această întrebare nu are legătură directă cu informațiile care ar putea fi coroborate prin ITO, cu excepția cazului în care persoana avea o funcție înaltă. ITO pot oferi însă informații generale despre responsabilitățile membrilor în funcție de poziția în cadrul organizației, deci pot fi utile în evaluarea credibilității externe).
- Știți care sunt rolul și activitățile grupului Las Águilas Negras? Le puteți descrie?

⁽²⁷⁾ Această secțiune se axează pe informațiile care vor fi culese în timpul interviului. Pentru orientări mai detaliate privind tehnicile de interviu, consultați *Ghid practic al EASO: Interviu personal*, decembrie 2014.

Exemple de întrebări în legătură cu credibilitatea externă în cazul solicitantului sirian – investigarea declarațiilor solicitantului

- Ați putea descrie demonstrațiile la care ați participat și rolul dumneavoastră în cadrul acestor demonstrații? (Perioadă și loc)
- Ați putea descrie ce ați pățit după ce ați participat la aceste demonstrații?
- Ați putea descrie ce au pățit familia și prietenii dumneavoastră? Unde se află ei acum?
- Ați primit ordin de încorporare în armată? Dacă da, când și cum? V-ați prezentat la îndatoririle militare?

Exemple de întrebări legate de protecție în cazul solicitantei columbiene – investigarea riscurilor viitoare la care este expusă solicitanta (temeri bine întemeiate și disponibilitatea protecției)

- Care este situația activiștilor/a lucrătorilor sociali implicați în activitățile ONG-urilor?
- Cum ați fost amenințată de LAN? Ce ne puteți spune despre alți angajați/membri ai ONG-ului la care ați lucrat?
- Ați solicitat protecție autorităților locale? De exemplu, ați mers la poliție pentru a reclama amenințarea? Care a fost rezultatul? Poliția a luat vreo măsură? Dacă nu, ați depus plângere la o altă secție de poliție?

Este foarte important ca în timpul interviului să **fiți deschis** și să rămâneți **flexibil** și **nepărtinitor**. În cursul întregului proces de interviu, planul de interviu pe care l-ați pregătit și ITO pe care le-ați cules trebuie să aibă doar un **rol ajutător**. Anticipați și pregătiți-vă pentru situația în care, în timpul interviului, solicitantul va deschide teme complet noi sau vă va da răspunsuri neașteptate.

Exemplu din cazul solicitantului camerunez

În timpul interviului, solicitantul din Camerun declară că este căsătorit cu o femeie. Acest lucru nu trebuie considerat automat ca factor care subminează declarațiile sale privind orientarea/comportamentul homosexual. Din rapoartele ITO disponibile, puteți afla că nu este ceva neobișnuit ca homosexualii din Africa subsahariană să aibă o „viață dublă” și să fie căsătoriți cu femei. Este posibil să se fi căsătorit din cauza normelor sociale dominante din țara sa și/sau pentru a se proteja ⁽²⁸⁾.

⁽²⁸⁾ Biroul pentru Străini, Unitatea de informații privind țara de origine, Polonia, *Situation of Sexual Minorities in Africa (South of the Sahara)*, Maciej Fagasiński, mai 2013, p. 23.

Rețineți că ITO au limitele lor, iar unele informații specifice despre anumite evenimente pot să nu fie disponibile. Acest lucru nu înseamnă însă neapărat că un anumit eveniment nu a avut loc sau că persoana sau organizația menționată de solicitant nu există. Păstrați o atitudine deschisă și, în timpul interviului, culegeți **informații suplimentare** de la solicitant, care să vă ușureze cercetarea de informații suplimentare după interviu.

Exemplu din cazul solicitantei columbiene

Numele ONG-ului menționat de solicitanta din Columbia nu apare în niciun raport disponibil despre țara în cauză. Aceasta nu înseamnă că ONG-ul nu există și că declarația solicitantei nu este credibilă. Este posibil să nu găsiți informații deoarece ONG-ul este nou înființat, poate s-a desprins dintr-o altă organizație sau poate fi activ doar la nivel local și, prin urmare, nu există un interes public pentru a se publica informații despre acesta ⁽²⁹⁾. Rugați solicitanta să indice alte ONG-uri cu scopuri și obiective asemănătoare și să vă furnizeze informații care să vă ofere un context mai larg.

Este posibil ca noile elemente divulgate de solicitant să necesite o verificare rapidă pentru confirmarea unui loc, a unei date sau a denumirii unui grup etc. În astfel de cazuri, puteți fi nevoit să **căutați informații suplimentare** pentru a vă putea orienta întrebările. Totuși, este deosebit de important să **respectați cursul interviului**.

Dacă trebuie să căutați ITO în timpul interviului, asigurați-vă că acest lucru **nu subminează** relația pe care ați construit-o cu solicitantul. Se pot efectua verificări rapide în prezența solicitantului, dacă locația permite acest lucru. Dacă însă aveți nevoie de mai mult timp pentru a căuta sau a vă familiariza cu o anumită ITO, se recomandă să faceți acest lucru în timpul unei **pauze** sau **după** interviu.

Exemplul 1 din cazul solicitantului sirian

În timpul interviului, solicitantul din Siria a menționat că, în călătoria spre Hama, s-a oprit la Ar-Rastan, unde a rămas patru luni.

Dacă aveți posibilitatea, puteți să verificați rapid **în timpul interviului** amplasarea exactă a acestei localități (de exemplu, cu ajutorul hărților puteți verifica dacă se află pe drumul spre Hama) și să puneți întrebări suplimentare solicitantului despre șederea sa în Ar-Rastan sau să îi oferiți ocazia de a clarifica unele elemente care pot fi neclare (acest lucru va fi discutat în detaliu mai jos).

În practică, verificările rapide sunt posibile numai dacă aveți acces la o bază de date ITO sau la internet. Urmați practicile naționale în acest sens.

⁽²⁹⁾ Pentru mai multe informații privind lipsa ITO, vezi secțiunea 3.3.1.1. Situații care pot apărea la evaluarea ITO în cadrul evaluării credibilității externe.

Verificările rapide trebuie să fie scurte și simple – au cele mai bune rezultate când verificați nume de localități, amplasamentul unor locuri, date, denumiri de organizații și abrevieri, nume sau porecle de lideri etc.

Exemplul 2 din cazul solicitantei columbiene

În timpul interviului, solicitanta din Columbia adaugă următoarele informații noi: Afirmă că deține un blog în care a criticat dur autoritățile din cauza corupției și a cooperării cu cartelurile de droguri. A acuzat autoritățile că permit grupurilor infracționale să recruteze băieți tineri, motiv pentru care este amenințată cu închisoarea pentru defăimarea politicianilor.

În această situație, după verificarea noilor fapte furnizate de solicitantă, cum ar fi conținutul blogului, al articolelor și al comentariilor ei la adresa politicianilor locali, trebuie să căutați ITO despre situația libertății de exprimare în Columbia și despre posibilele sancțiuni pentru defăimarea autorităților. De asemenea, puteți consulta informațiile disponibile despre cooperarea cartelurilor cu autoritățile sau despre modul în care autoritățile luptă împotriva acestei situații în orice fel.

Având în vedere volumul de informații noi și specifice, în acest caz va trebui să efectuați o cercetare mai amănunțită și/sau să contactați unitatea ITO, ceea ce s-ar putea să dureze mai mult timp, fiind recomandat să faceți acest lucru **după interviu**.

În practică, cercetarea mai amănunțită și/sau transmiterea de întrebări suplimentare unității ITO trebuie realizată, în general, după interviu.

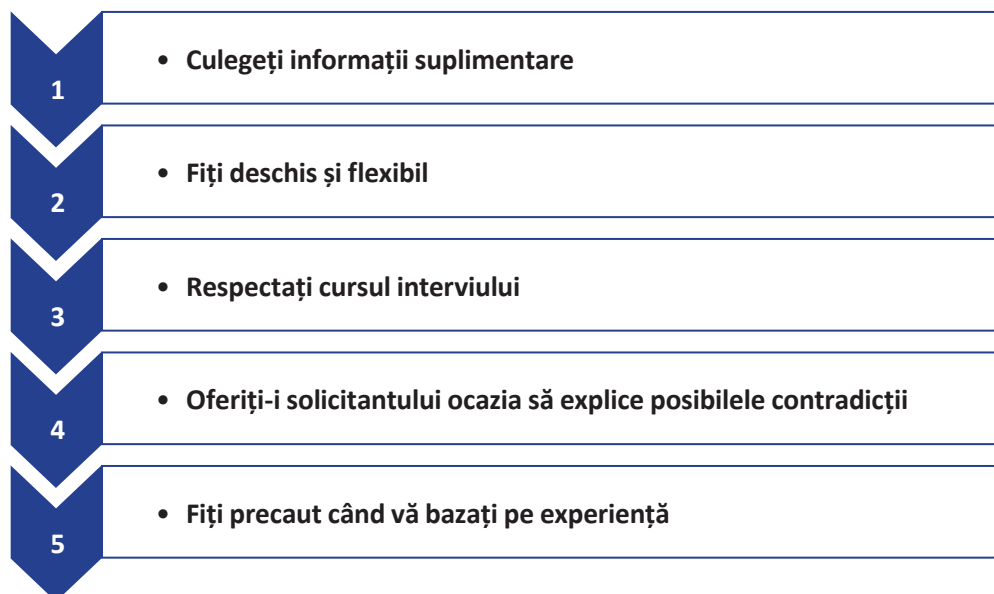
Declarațiile solicitanților pot fi diferite de ITO pe care le-ați găsit, ceea ce poate avea un impact negativ asupra credibilității și a deciziei finale. Conform principiului egalității armelor, ITO care pot determina factorul de decizie să încline către o evaluare negativă a credibilității trebuie prezentate solicitantului, pentru a se primi un răspuns ⁽³⁰⁾. **Dacă este posibil, solicitantului trebuie să i se ofere ocazia să explice contradicțiile cu ITO în timpul interviului** ⁽³¹⁾, pentru a putea să conteste informațiile dacă este nevoie și/ sau pentru a fi pregătit să se confrunte cu orice informații care pot înclina spre decredibilizarea cererii sale.

Fiți precaut când vă bazați pe propriile experiențe și cunoștințe. De obicei, responsabilii de caz cu experiență au o bună imagine de ansamblu cu privire la anumite țări de origine. Este mai ușor să **identifice** aspecte și teme relevante și, în același timp, cunoștințele în ceea ce privește ITO îi ajută pe responsabilii de caz experimentați să adreseze întrebări relevante. Totuși, această experiență poate avea uneori un impact negativ asupra interviului. Fiind atât de familiarizați cu tema, este posibil ca responsabilii de caz cu experiență să nu se informeze cu privire la ultimele evenimente și există riscul ca informațiile lor să fie perimate. Din acest motiv, **nu trebuie să vă bazați numai pe experiență**, ci să fiți mereu **conștient de posibilele schimbări**.

⁽³⁰⁾ Ghid practic al EASO: *Interviul personal*, decembrie 2014.

⁽³¹⁾ Ghid practic al EASO: *Evaluarea probelor*, martie 2015; Ghid practic al EASO: *Interviul personal*, decembrie 2014.

De reținut

3.3. Evaluarea cererii de protecție internațională

În această etapă a procedurii, ITO vor fi folosite în procesul decizional, pentru a ajuta la evaluarea măsurii în care solicitantul are nevoie de protecție internațională.

În cadrul **evaluării credibilității**, trebuie să evaluați în raport cu ITO informațiile și probele relevante culese și referitoare la faptele materiale ale cererii.

Faptele materiale sunt cele care au legătură directă cu definiția refugiatului, în conformitate cu articolul 2 litera (d) din DCPI (reformată), sau a persoanei eligibile pentru protecție subsidiară [articolul 2 litera (f) și articolul 15 din DCPI (reformată)] și stau la baza cererii de protecție. Faptele materiale vizează:

- țara de origine a solicitantului;
- problemele anterioare de persecuție sau de vătămare gravă ale solicitantului și teama pentru viitor;
- motivele pentru care solicitantul a avut/se teme de probleme;
- motivele pentru care solicitantul nu poate sau nu dorește să beneficieze de protecția țării de origine, inclusiv de alternativa protecției în interiorul țării de origine;
- posibilele motive pentru care solicitantul ar putea să fie exclus.

După ce ați finalizat evaluarea credibilității și ați stabilit ce fapte materiale vor fi acceptate, veți utiliza ITO pentru a trece la **evaluarea riscurilor**, evaluând probabilitatea unei viitoare persecuții sau a unui risc real de vătămare gravă.

În funcție de caz, puteți fi nevoit să utilizați ITO și pentru a evalua disponibilitatea **alternativei de protecție în interiorul țării** sau a **excluderii**.

Pentru o înțelegere aprofundată a metodologiei de evaluare a probelor și pentru orientări mai detaliate privind modul de evaluare a credibilității și a riscurilor, consultați *Ghidul practic al EASO privind evaluarea probelor*. În mod similar, *Ghidul practic al EASO privind condițiile de obținere a statutului de protecție internațională* și *Ghidul practic al EASO privind excluderea* vă oferă orientări privind alternativa de protecție în interiorul țării și considerente referitoare la excludere. Prezentul ghid practic se axează numai pe utilizarea ITO în aceste etape.

Înainte de a trece la evaluare și la luarea deciziei, trebuie să acordați atenție posibilelor nevoi suplimentare de ITO. Trebuie să parcurgeți ITO referitoare la noile informații furnizate în timpul interviului, pe care nu ați avut ocazia să le corobați în timpul interviului.

Exemplu din cazul solicitantei columbiene

În timpul interviului, solicitanta din Columbia a menționat noi circumstanțe referitoare la nevoia sa de protecție internațională (exemplul 2 de la p. 32). Prin urmare, trebuie să vă familiarizați cu noile teme, cum ar fi situația libertății de exprimare în Columbia, posibilele sancțiuni pentru defăimarea autorităților etc. Trebuie să căutați ITO relevante înainte de a începe să redactați decizia.

3.3.1. Evaluarea credibilității

În această secțiune ne vom axa pe evaluarea probelor care susțin fiecare fapt material al cazului, pe evaluarea credibilității fiecărui fapt material și, în special, pe credibilitatea externă.

În timpul evaluării declarațiilor și a tuturor celorlalte probe, trebuie să vă asigurați că probele evaluate au legătură cu fiecare fapt material și să evaluați fiecare fapt material în conformitate cu indicatorii de credibilitate.

În cadrul evaluării credibilității, veți începe cu evaluarea **credibilității interne** a declarațiilor solicitantului în raport cu indicatorii de credibilitate relevanți: detalii suficiente, specificitate și consecvență⁽³²⁾. Veți trece apoi la evaluarea **credibilității externe** a declarațiilor și a celorlalte probe care susțin cererea, folosindu-vă de ITO și de probele pe care le-ați cules. În final, veți ajunge la o concluzie luând în considerare atât credibilitatea internă, cât și pe cea externă. Rețineți că nu este întotdeauna necesar să efectuați o căutare extinsă de ITO detaliate. Înainte să demarați o căutare de ITO elaborată sau să solicitați asistență de la unitatea ITO specializată, trebuie să cântăriți dacă răspunsul la noua întrebare de cercetare este de natură să schimbe evaluarea unui fapt material. De exemplu, dacă este clar că declarațiile unui solicitant privind participarea la o demonstrație nu sunt credibile (contradicții și inconsecvențe grave între declarații), ar putea ITO mai detaliate privind cele întâmplate în timpul demonstrației să schimbe evaluarea credibilității generale a acestui fapt material de până la acel moment?

În timpul evaluării credibilității externe, trebuie să **validați informațiile** utilizate din diferite surse, pe baza standardelor de calitate pentru ITO. Validarea informațiilor poate fi realizată prin urmărirea originii

⁽³²⁾ Pentru o înțelegere aprofundată a metodologiei de evaluare a probelor și orientări mai detaliate privind modul de efectuare a evaluării credibilității și a riscurilor, trebuie consultat *Ghidul practic al EASO: Evaluarea probelor*, martie 2019.

informațiilor furnizate de fiecare sursă în parte și prin verificarea încrucișată, coroborarea și compararea informațiilor cu informații din alte surse. În majoritatea cazurilor, este important să nu vă bazați doar pe o singură sursă, ci să apelați la mai multe surse de tipuri diferite, dacă este posibil cel puțin trei surse diferite, pentru a realiza un echilibru între diversele perspective.

Nevoia de verificare încrucișată și de coroborare a informațiilor pentru determinarea credibilității externe a faptelor materiale depinde de natura informațiilor și a surselor. Această nevoie este cu atât mai mare în următoarele cazuri:

- Când informațiile vizează o chestiune fundamentală dintr-o cerere de protecție internațională.
- Când se descrie o tendință majoră sau o situație semnificativă.
- Când informațiile nu îndeplinesc unele criterii de calitate pentru ITO.
- Când informațiile provin din surse anonime. În practică, de obicei celelalte surse care nu sunt anonime găsite în scopul verificării încrucișate și al coroborării vor fi menționate în decizie.

În momentul validării și al coroborării informațiilor, trebuie să aveți în vedere următoarele principii:

- La efectuarea cercetării proprii, dacă este posibil, faceți referire la sursa primară sau la sursa inițială, pentru a evita trimiterile circulare, coroborarea falsă și citarea eronată a informațiilor.
 - o Trimiterile circulare apar atunci când sursele secundare se citează una pe cealaltă în loc să facă referire la sursa inițială/primară. Neidentificarea trimiterilor circulare comportă riscul utilizării unor informații care pot să nu fie atât de actuale pe cât par sau al distorsionării informațiilor.
 - o Coroborarea falsă are loc atunci când o informație pare a fi coroborată de informații din diferite surse, dar, de fapt, informațiile provin din aceeași sursă primară/inițială ⁽³³⁾.
 - o Citarea eronată are loc atunci când informațiile inițiale sunt repetate în mod inexact.

Când sursa primară/inițială este o organizație mass-media locală, rețineți că este nevoie să evaluați dacă presa din țară respectivă este activă și liberă, precum și dacă este prezentă cenzura sau autocenzura.

În plus, rețineți că poate exista un decalaj de timp între un eveniment și publicarea informațiilor despre eveniment. Unele surse au proceduri de aprobare de durată sau cicluri de publicare îndelungate care provoacă întârzieri, existând o diferență între perioada de raportare și data publicării.

În cazul în care sunt disponibile rapoarte ITO care au fost emise de unitatea ITO națională sau de EASO, ar fi util să apelați în primul rând la acestea, deoarece autorii au evaluat sursele utilizate în raport în conformitate cu standardele de calitate menționate în [secțiunea 1.4. Standarde de calitate pentru ITO](#).

⁽³³⁾ EASO, *Country of Origin Information Report Methodology*, iunie 2019.

- ITO utilizate în cadrul unei decizii trebuie să se bazeze pe cât posibil pe surse accesibile publicului. Utilizarea directă a informațiilor publice respectă standardul de calitate privind transparența și trasabilitatea. În plus, se respectă standardul privind acuratețea și relevanța temporală, având și alte persoane posibilitatea să analizeze informațiile și să contribuie cu corecturi și modificări. Dacă se utilizează o sursă confidențială sau anonimă ⁽³⁴⁾, trebuie stabilită calitatea sursei. Sursa trebuie evaluată pe baza criteriilor de calitate pentru a putea fi atribuită importanța cuvenită informațiilor în cadrul deciziei. De exemplu, va trebui să evaluați operațiunile/prezența/rolurile surselor în zona relevantă, seriozitatea investigațiilor, reputația etc. De asemenea, este important să cântăriți, să comparați și să corobați informațiile anonime în contextul altor ITO. Trebuie să evitați să vă bazați pe o singură sursă anonimă. Sursele anonime trebuie evaluate în funcție de măsura în care sunt consecvente cu alte ITO disponibile. Dacă sursele anonime nu sunt consecvente cu restul informațiilor, trebuie să fiți precaut. Dacă concluziile sunt consecvente cu alte ITO, surselor anonime li se acordă însemnătate coroborativă ⁽³⁵⁾.

Pentru a valida informațiile, trebuie să obțineți ITO **pertinente, relevante din punct de vedere temporal și exacte**, din surse de încredere. ITO trebuie să fie cât mai specifice și să aibă legătură cu situația la care face referire solicitantul. Ar putea fi însă utile și informațiile legate de o perspectivă mai amplă a contextului relevant, în funcție de faptul material pe care îl evaluați. Vezi exemplul de mai jos.

Exemplu din cazul solicitantei columbiene

Evaluați cazul solicitantei din Columbia și în special faptul material legat de amenințările cu care se confruntă solicitanta din cauză că a lucrat la un ONG din domeniul drepturilor omului. Pentru a determina credibilitatea externă a acestui fapt material, trebuie să includeți în decizie informații care se referă nu doar la ONG-ul pentru care a lucrat solicitanta, la activitatea lui și la modul în care sunt tratați membrii săi, ci și la situația actuală a ONG-urilor similare din Columbia. Se includ aici problemele și obstacolele cu care se confruntă ONG-urile, întrebarea dacă membrii acestora sunt atacați în mod regulat, dacă beneficiază de sprijinul guvernului sau dacă sunt în tabăra opusă guvernului. Aceste informații pot fi completate de informații despre tratamentul aplicat în general apărătorilor drepturilor omului în țara respectivă.

Rețineți că **relevanța și acuratețea** ITO sunt mai importante pentru caz decât cantitatea de ITO obținute. Evitați să faceți referire la ITO care nu au legătură cu subiectul. Nu este nevoie să citați în decizia dumneavoastră toate rapoartele ITO pe care le-ați adunat în timpul procedurii. Faceți referire doar la cele care sunt relevante pentru caz.

⁽³⁴⁾ Pentru mai multe informații, vezi secțiunea 1.3. **Concepte procedurale importante pentru utilizarea ITO.**

⁽³⁵⁾ CEDO, 28 iunie 2011, *Sufi și Elmi*, op. cit., fn. 5, p. 233.

Exemplu din cazul solicitantei irakiene

Pentru evaluarea cazului solicitantei irakiene, aveți la dispoziție ITO privind situația yazidiților din Irak. Acestea cuprind istoria ISIS, inclusiv rapoarte ale organizațiilor internaționale privind răpirea tinerilor yazidiți de către ISIS, rapoarte ale organizațiilor internaționale privind situația femeilor necăsătorite în Irak și rapoarte referitoare la situația securității în Irak.

Când citați ITO în contextul credibilității externe a unui fapt material care are legătură cu prezența și comportamentul ISIS, aceste ITO trebuie să se axeze pe prezența ISIS în zona respectivă în 2014 și pe comportamentul față de civili, în special față de yazidiți, cu precădere față de femeile yazidite cu copii. Informațiile referitoare la recrutarea bărbaților yazidiți tineri de către ISIS în zona respectivă în 2014 nu ar fi relevante în acest caz. Dacă însă recrutarea însă vizează și femeile, informațiile respective devin imediat relevante și esențiale pentru caz. Citarea ITO despre situația generală privind securitatea în Irak ar putea fi utilă în măsura în care prezintă relevanță pentru caz, aducând informațiile specifice în context.

După ce ați identificat ITO relevante, este important să precizați clar legătura dintre ITO pe care le furnizați și argumentul dumneavoastră.

3.3.1.1. Situații care pot apărea la evaluarea ITO în cadrul evaluării credibilității externe

Când utilizați ITO pentru evaluarea faptelor materiale, **puteți întâlni următoarele situații:**

A. ITO coroborante

Dacă declarațiile solicitantului sunt susținute de ITO de încredere sau de alte probe prezentate, credibilitatea externă a unui fapt material specific se poate considera stabilită. Acest lucru nu înseamnă neapărat că faptul material va fi acceptat, fiind nevoie să se stabilească atât credibilitatea externă, cât și cea internă.

Exemplu din cazul solicitantului sirian

În acest caz, solicitantul a declarat că a plecat din țară din cauza situației securității și a serviciului militar obligatoriu, ceea ce corespunde cu ITO disponibile.

Vezi mai jos legătura dintre ITO și faptul material.

Solicitantul ar fi fost recrutat în armată și forțat să lupte împotriva propriului popor într-un război civil. Acest lucru este susținut de mai multe rapoarte ⁽³⁶⁾ care menționează că serviciul militar în Siria este universal și obligatoriu pentru bărbații cu vârsta cuprinsă între 18 și 42 de ani, sau chiar până la 54 de ani. Serviciul obligatoriu durează între 18 și 21 de luni. Este impus de stat, iar bărbații recrutați în perioada în care solicitantul a plecat au fost obligați să participe la război.

⁽³⁶⁾ De exemplu, aici se pot găsi surse relevante: EASO, *COI Report: Syria – Targeting of individuals*, martie 2020.

B. ITO contradictorii

• ITO care contrazic declarațiile solicitantului

ITO care contrazic în mod clar faptele materiale declarate reprezintă un factor negativ pentru credibilitatea externă. Dacă se constată o inconsecvență cu ITO în timpul interviului, trebuie să îi prezentați acest lucru solicitantului pentru a-i oferi ocazia să explice, astfel cum s-a precizat în secțiunea de mai sus. Dacă însă inconsecvențele dintre declarațiile solicitantului și ITO sunt descoperite după interviul personal, ele trebuie utilizate cu precauție în constatările privind credibilitatea. În cazul unor inconsecvențe ulterioare interviului între declarațiile solicitantului și ITO, urmați practica națională. Puteți fi nevoit să chemați solicitantul la un interviu suplimentar sau să îi aduceți la cunoștință că are posibilitatea de a formula observații cu privire la probele adunate la dosarul cazului și de a oferi explicații suplimentare sau puteți să îl informați pe alte căi. În cadrul deciziei, când utilizați ITO care contrazic declarațiile solicitantului și alte probe, trebuie prezentată în mod explicit evaluarea sursei. În același timp, faptul material trebuie evaluat în mod corespunzător. Nu este suficient să notați că există o contradicție între declarații și ITO pentru a respinge un fapt material în întregime. Contradicția trebuie să aibă legătură cu esența faptului material și să fie pusă în balanță cu ceilalți indicatori de credibilitate observați, interni și externi.

Exemplu de ITO care contrazic declarațiile solicitantului, din cazul solicitantei columbiene

Solicitantă a declarat că a lucrat câțiva ani la un anumit ONG. În acest sens, este rezonabil să se presupună că ea cunoaște structura organizatorică a ONG-ului. Cu toate acestea, informațiile despre structură găsite într-o varietate de surse sunt diferite de declarațiile solicitantei. Aceasta este o constatare negativă din punctul de vedere al credibilității externe la evaluarea faptului material relevant, însă nu înseamnă că faptul material va fi respins numai pe baza acestei contradicții.

• ITO contradictorii care provin din surse diferite

Dacă ați găsit ITO din surse diferite, dintre care una contrazice declarația solicitantului, iar alta corespunde cu aceasta, trebuie să aveți în vedere că ITO trebuie abordate într-o manieră neutră. Nu trebuie acordată prioritate unei surse doar pentru că s-ar potrivi mai bine unei evaluări care ar duce la un rezultat sau o concluzie anume. În astfel de situații, trebuie să începeți cu o evaluare corespunzătoare a sursei, pentru a identifica sursa care prezintă mai multă încredere. Totodată, trebuie să încercați să găsiți și alte surse pentru subiectul respectiv. Trebuie să **abordați sursele în mod critic**, analizând răspunsurile la întrebările de evaluare a surselor: **cine, ce, de ce, cum, când** ⁽³⁷⁾. De exemplu, nu uitați să luați în calcul faptul că autorii se axează de obicei pe teme specifice, având astfel o perspectivă limitată. La cântărirea ITO și a indicatorilor de credibilitate trebuie avute în vedere toate aspectele sus-menționate. Dacă faptul material rămâne incert, trebuie aplicat articolul 4 alineatul (5) din DCPI (reformată) (prezumția de bună-credință) pentru a ajunge la o concluzie cu privire la admisibilitatea faptului. Dacă cele cinci criterii de la articolul 4 alineatul (5) din DCPI (reformată) se aplică cumulativ, trebuie să aplicați prezumția de bună-credință și să

⁽³⁷⁾ Pentru evaluarea sursei, vă rugăm să consultați [secțiunea 1.5. Importanța evaluării surselor](#).

admiteți faptul material. Trebuie, totuși, să cântăriți în mod rezonabil criteriile menționate la articolul 4 alineatul (5), ținând seama de circumstanțele individuale și contextuale ale solicitantului ⁽³⁸⁾.

Exemplu din cazul solicitantului sirian

Solicitantul din Siria a declarat că, în urma demonstrațiilor studentești, autoritățile de stat au început să aresteze participanții. Informațiile au fost susținute de angajații ONG-urilor locale, însă au fost contrazise de articolele din presă. După evaluarea sursei, vă dați seama că presa este susținută de autoritățile locale, prin urmare este în mod clar părtinitoare.

C. Lipsa ITO

În unele cazuri nu vor exista ITO disponibile pentru evaluarea faptelor materiale declarate. Totuși, lipsa ITO nu înseamnă neapărat că un eveniment nu a avut loc sau că o persoană/problemă nu există. ITO pot să lipsească, de exemplu, din cauza accesului limitat la informații în țara de origine sau a dimensiunii și importanței reduse a evenimentului. Prin urmare, lipsa ITO nu trebuie să ducă automat la o constatare negativă privind credibilitatea, ci trebuie evaluată corespunzător. La evaluarea credibilității externe a faptului material trebuie să precizați că lipsesc informații, cu mențiunea că ați efectuat căutări și ați consultat sursele disponibile publicului, dar nu ați găsit nicio informație. În continuare, trebuie să aveți în vedere aplicarea articolului 4 alineatul (5) din DCPI (reformată) [prezumția de bună-credință ⁽³⁹⁾].

Exemplu din cazul solicitantei columbiene

Nu s-a găsit nicio informație despre ONG-ul pentru care a lucrat solicitanta. Motivele pot fi numeroase, cum ar fi faptul că ONG-ul era nou înființat sau că este prezent doar la nivel local. Evaluarea dumneavoastră se va baza pe contextul și circumstanțele cazului, precum și pe evaluarea celorlalte fapte materiale. Ar trebui să căutați informații și despre prezența, activitățile și modul în care sunt tratate alte ONG-uri care luptă pentru drepturile omului în țara respectivă.

D. Sursă primară unică

Dacă informațiile provin dintr-o **singură sursă**, trebuie evaluat contextul sursei respective, de exemplu dacă în general se raportează sau nu pe scară largă despre țară și/sau context sau dacă sursa în cauză este singura în măsură să documenteze informația de care dispuneți.

⁽³⁸⁾ Pentru o analiză mai detaliată cu privire la aplicarea prezumției de bună-credință, consultați *Ghid practic al EASO: Evaluarea probelor*, martie 2015.

⁽³⁹⁾ Ori de câte ori un fapt material declarat rămâne incert, trebuie aplicat articolul 4 alineatul (5) din DCPI (reformată), care se referă la prezumția de bună-credință, pentru a ajunge la o concluzie mai clară cu privire la admisibilitatea faptului. Dacă cele cinci criterii de la articolul 4 alineatul (5) din DCPI (reformată) se aplică cumulativ, trebuie să aplicați prezumția de bună-credință și să admiteți faptul material. Trebuie, totuși, să cântăriți în mod rezonabil criteriile menționate la articolul 4 alineatul (5) din DCPI (reformată), ținând seama de circumstanțele individuale și contextuale ale solicitantului. Pentru o analiză mai detaliată cu privire la aplicarea prezumției de bună-credință, consultați *Ghid practic al EASO: Evaluarea probelor*, martie 2015.

Trebuie să menționați în decizie că s-a putut găsi numai o singură sursă. Sursa trebuie descrisă pe scurt și trebuie explicat contextul, luând în considerare elementele de mai sus. Nu uitați să realizați o evaluare corespunzătoare a sursei atunci când există îndoieli cu privire la credibilitatea sa ⁽⁴⁰⁾.

Rețineți că nu este necesar ca fiecare aspect personal al cererii să fie coroborat cu ITO relevante. Adesea ITO nu se axează pe un singur solicitant, ci pe contextul și situația generală din țară. Un astfel de exemplu se găsește la p. XX (solicitantă din Columbia).

3.3.1.2. Evaluarea documentelor

ITO pot fi consultate și pentru evaluarea **documentelor** relevante prezentate de solicitant, pentru a verifica dacă un anumit tip de document este emis în țara de origine sau de rezidență uzuală a solicitantului și dacă procesul de emisie a fost în conformitate cu ITO. De asemenea, conținutul și forma documentului trebuie să fie consecvente cu ITO. Compatibilitatea cu ITO este unul din criteriile care vă vor ajuta să evaluați probele documentare depuse de solicitant ⁽⁴¹⁾. Un document emis în mod diferit de practica obișnuită a unei anumite țări de origine ar genera în mod cert motive de explorare suplimentară pentru evaluarea credibilității.

Unele țări au baze de date specifice cu exemple de documente existente în diferite țări. Interesați-vă dacă în țara dumneavoastră există astfel de baze de date. Ca alternativă, puteți consulta Registrul public online al documentelor autentice de identitate și de călătorie (PRADO) ⁽⁴²⁾.

3.3.2. Evaluarea riscurilor

După ce ați finalizat evaluarea credibilității, va trebui să treceți la evaluarea riscurilor pe baza tuturor faptelor materiale admise. Evaluarea riscurilor reprezintă analiza anticipativă în vederea evaluării nevoii de protecție internațională a respectivului solicitant. Se analizează riscurile viitoare, adică probabilitatea apariției anumitor evenimente în viitor, pe baza faptelor admise ⁽⁴³⁾ pe care le aveți la îndemână la

⁽⁴⁰⁾ EASO, *Country of Origin Information Report Methodology*, iunie 2019, p. 16.

⁽⁴¹⁾ Pentru orientări mai detaliate privind modul de evaluare a documentelor, consultați *Ghid practic al EASO: Evaluarea probelor*, martie 2019.

⁽⁴²⁾ PRADO este un site multilingv cu informații despre documentele de identitate și de călătorie autentice (inclusiv din țări terțe), organizat de Secretariatul General al Consiliului Uniunii Europene (SGC). Site-ul conține informații referitoare la valabilitate și la alte aspecte de natură juridică, precum și descrieri tehnice (inclusiv descrieri ale unora dintre cele mai importante elemente de securitate) ale acestor documente. Pentru mai multe informații, puteți accesa PRADO [aici](#).

⁽⁴³⁾ Articolul 4 alineatul (3) litera (a) din DCPI (reformată) precizează că, la evaluarea unei cereri, printre elementele care trebuie luate în considerare se numără „toate faptele pertinente privind țara de origine în momentul luării unei decizii privind cererea, inclusiv actele cu putere de lege și actele administrative ale țării de origine și [...] modul lor de aplicare”.

momentul luării deciziei. Evaluarea riscurilor analizează riscurile viitoare la care este expus solicitantul pe baza standardului relevant al probei ⁽⁴⁴⁾.

În cazul în care riscurile viitoare derivă din incidente sau situații care au avut loc în trecut, este posibil ca majoritatea ITO să fi fost deja utilizate în cadrul evaluării credibilității externe a faptelor materiale. Ar putea fi nevoie să subliniați anumite puncte din informațiile deja furnizate în evaluarea credibilității externe și/sau să aduceți informații suplimentare cu privire la situația actuală, care pot fi corelate cu riscurile la care s-ar expune solicitantul dacă s-ar întoarce în țara de origine. Volumul și conținutul acestor informații depind de situația actuală și de măsura în care situația s-a schimbat de când solicitantul a părăsit țara de origine.

Exemplu din cazul solicitantei irakiene

Solicitantă se teme pentru viața sa și a copiilor săi din cauza prezenței ISIS în zona în care trăiește și a maltratării yazidiților, în special a yaziditelor, având în vedere că este mamă singură. Să luăm în discuție scenariul în care, în timpul evaluării faptului material privind prezența ISIS și comportamentul față de yazidiți, în special față de mamele singure, ați găsit ITO care confirmă că persoanele care corespundea acestor profiluri se confruntau cu un pericol extrem în 2014, când solicitanta a părăsit țara. La evaluarea riscurilor pentru viitor, trebuie să verificați dacă aceste pericole sunt încă prezente. Așadar, trebuie să găsiți informații actualizate despre situație. Dacă informațiile confirmă că situația nu s-a schimbat din 2014, va trebui să corelați informațiile referitoare la trecut cu noile constatări și să justificați riscurile viitoare. Dacă însă noile informații arată că situația din zonă s-a schimbat și că ISIS nu mai este prezent, puteți concluziona că solicitanta nu mai este expusă acestui risc. În acest caz, la evaluarea riscurilor viitoare va trebui să faceți referire la toate informațiile care reflectă o schimbare clară a situației din zonă și să comparați situația din momentul plecării solicitantei din țară cu cea actuală.

Pasul următor constă în evaluarea altor riscuri relevante legate de caracteristicile și circumstanțele individuale ale solicitantei. În acest sens, găsiți informații care arată că mamele singure fără legături familiale se confruntă cu multe pericole în societate. Aceste riscuri pot să nu atingă același nivel de violență ca în trecut, când erau legate de ISIS, însă trebuie să evaluați riscurile pentru ea și copiii ei prin prisma modului în care sunt tratate în societate persoane cu profiluri similare. Pe de altă parte, dacă în timpul șederii în țara dumneavoastră solicitanta s-a căsătorit cu un alt solicitant din aceeași zonă a Irakului, acest lucru va influența informațiile pe care trebuie să le culegeți pentru a evalua riscurile viitoare, deoarece la întoarcere ea va fi o femeie căsătorită cu copii. Dacă soțul este originar dintr-o altă țară, de exemplu Somalia, va trebui să căutați informații despre posibilitatea femeilor irakiene de a aduce un soț străin în Irak și de a obține un permis de ședere permanentă pentru soț, precum și despre modul în care sunt tratate cuplurile interrasiale în Irak.

⁽⁴⁴⁾ Standardul probei se referă la pragul care trebuie atins pentru stabilirea unui grad suficient de probabilitate ca un anumit eveniment să aibă loc. Standardul probei aplicat cel mai frecvent în evaluarea temerii bine fondate de persecuție și a riscului real de vătămare gravă este „un grad rezonabil de probabilitate”, explicat în *Ghid practic al EASO: Evaluarea probelor*, martie 2015, p. 21.

Din exemplul de mai sus și din diferitele scenarii, este evident că ar putea exista riscuri viitoare pentru solicitantă care nu sunt legate (numai) de evenimentele petrecute în trecut, ci au legătură cu schimbările din țara de origine și/sau cu situația sa personală. Prin urmare, pentru a evalua dacă există un risc viitor, trebuie să căutați și să utilizați cele mai recente ITO relevante, care vor fi luate în considerare prin prisma caracteristicilor și a circumstanțelor individuale ale cazului.

În cadrul evaluării riscurilor, atunci când agentul de persecuție este un actor nestatal, va trebui să evaluați și potențiala disponibilitate a protecției din partea autorităților din țara de origine sau de rezidență uzuală a solicitantului. ITO pot fi esențiale pentru a identifica dacă statul are capacitatea de a proteja solicitantul și dacă este dispus să o facă. Când analizați informațiile referitoare la disponibilitatea protecției din partea autorităților naționale, puteți întâlni diferite scenarii.

Exemplu din cazul solicitantei columbiene

Ați putea să găsiți informația că poliția respinge toate plângerile împotriva Las Águilas Negras sau chiar că există mulți membri ai poliției care cooperează cu organizația, ceea ce arată în mod clar că poliția tolerează sau chiar sprijină acțiunile Las Águilas Negras. Aceste informații vă vor ajuta să argumentați că solicitanta nu poate beneficia de protecție dacă se întoarce în țara de origine, deoarece autoritățile nu sunt dispuse să o protejeze. Într-un alt scenariu, informațiile despre reacția autorităților pot arăta că polițiștii încearcă să ajute persoanele care solicită protecție, dar nu obțin rezultate deoarece nu au capacitatea de a ține sub control Las Águilas Negras, din cauza legăturilor puternice pe care organizația le are cu politicienii. Aceste informații vă vor ajuta să argumentați că autoritățile nu pot oferi protecție solicitantei.

ITO actualizate sunt, de asemenea, esențiale când evaluați riscurile legate de vătămarea gravă și **aplicarea articolului 15 din DCPI (reformată)**, în special:

- pedeapsa cu moartea, în cazul articolului 15 litera (a);
- tortura sau tratamentele sau pedepsele inumane sau degradante, în cazul articolului 15 litera (b);

și

- natura conflictului;
- zonele de conflict; și
- nivelul de violență, în cazul articolului 15 litera (c).

În acest sens, rapoartele referitoare la situația securității într-o țară vă ajută să obțineți informații actuale și de încredere despre situația securității.

3.3.3. Protecția în interiorul țării de origine

După stabilirea nevoilor de protecție, puteți fi nevoit să luați în considerare disponibilitatea API. Pe lângă toate informațiile pe care le-ați cules deja până în acest punct, va trebui să căutați ITO suplimentare pentru a evalua aspectele următoare:

- A. Zona din țara de origine luată în considerare pentru API este **sigură** pentru solicitant. Va trebui să culegeți informații despre situația securității și agenții de persecuție, zona lor de influență și capacitatea lor de a ajunge la solicitant, de a-l găsi și ataca în eventuala locație API. În același timp, va trebui să căutați informații despre agenții de protecție și despre capacitatea și disponibilitatea lor de a oferi protecție reală și de durată în eventuala locație API – de exemplu, informații despre capacitatea guvernului și a forțelor de securitate de a proteja civilii și de a asigura și menține controlul asupra locației API avute în vedere, prezența poliției etc.
- B. Solicitantul poate să **ajungă** în siguranță și în mod legal în acea zonă a țării de origine avută în vedere pentru API. Veți avea nevoie de informații despre itinerariul de călătorie pentru a ajunge din țara în care a fost depusă cererea de protecție internațională la locația API, despre eventualele restricții și obstacole juridice legate de intrarea și șederea în țară, despre eventualele riscuri de pe traseul spre destinație (ex. punctele de control la frontieră prin care se va trece) etc.
- C. Există așteptarea rezonabilă ca solicitantul să se stabilească în acea zonă a țării de origine avută în vedere pentru API. În acest sens, solicitantului trebuie să i se garanteze în special nevoile de bază, cum sunt securitatea alimentară, adăpostul, igiena, asistență medicală de bază, precum și posibilitatea de a-și asigura existența ⁽⁴⁵⁾. În acest scop, uneori va trebui să găsiți informații despre posibilitățile de angajare, rata șomajului, rata sărăciei, disponibilitatea ajutorului umanitar, unitățile medicale, disponibilitatea locuințelor și regimul închirierilor, serviciile de salubritate, alimentarea cu apă etc.

În timpul cercetării, nu uitați să luați în considerare circumstanțele individuale ale solicitantului, cum ar fi vârsta, genul, situația familială, starea de sănătate, contextul social și nivelul de studii, limba, identitatea de gen, orientarea sexuală etc. De exemplu, va trebui să căutați informații despre disponibilitatea serviciilor medicale specializate, dacă solicitantul are o problemă de sănătate specifică; despre posibilitățile de angajare, dacă o persoană aparține unei minorități religioase care ar putea fi discriminată; informații despre consecințele neînscrierii în registrul civil și ale lipsei de documente de evidență a populației prin prisma asigurării adăpostului și a traiului de bază etc.

Rețineți că, în evaluarea API, sarcina probei este transferată autorității decizionale.

⁽⁴⁵⁾ Vezi *Ghid practic al EASO: Condițiile de obținere a statutului de protecție internațională*, aprilie 2018.

3.4. Referințe în cadrul deciziei

Pentru a asigura **transparența și trasabilitatea**, trebuie **să menționați și să citați ITO în mod clar** în cadrul deciziei dumneavoastră, pentru a permite cititorilor să acceseze informațiile, în conformitate cu principiul „**egalității armelor**” (vezi [secțiunea 1.3. Concepte procedurale importante pentru utilizarea ITO](#)). Pentru fiecare informație trebuie **identificată** sursa, prin menționarea cel puțin a autorului, titlului și datei publicării, de exemplu:

- Médecins Sans Frontières, *Set to Explode*, aprilie 2017, p. 18.

Pentru mai multe orientări privind menționarea sursei, puteți să consultați *Ghidul EASO de redactare și de citare a referințelor pentru rapoartele EASO referitoare la informațiile privind țara de origine (ITO)* ⁽⁴⁶⁾ sau să urmați practicile și legislația existente la nivel național.

⁽⁴⁶⁾ EASO, *Writing and Referencing Guide for EASO Country of Origin Information (COI) Reports*, iunie 2019.

4. Excluderea

Deși prezentul instrument pune accentul pe teme legate de includere, este important să știți că ITO au o funcție importantă și în detectarea și examinarea cazurilor de excludere.

Este esențial ca, în timpul procedurii de azil, posibilele cazuri de excludere să fie detectate prompt. ITO pot sprijini acest proces prin semnalizarea unor factori declanșatori specifici (ex. apartenența la o anumită entitate, un anumit tip de activitate sau fapte de o anumită natură) și a profilurilor cu potențial de excludere care necesită o examinare suplimentară. În plus, ITO pot oferi informații de context despre situația generală dintr-o anumită țară de origine și despre actorii relevanți responsabili pentru comiterea actelor de excludere, cum sunt încălcările majore ale drepturilor omului și comiterea de abuzuri și infracțiuni grave.

Odată detectat un potențial caz de excludere, ITO pot ajuta la examinarea clauzelor de excludere, mai exact la evaluarea credibilității declarațiilor solicitantului și a faptelor legate de excludere.

În contextul evaluării probelor pe baza criteriilor de excludere, rețineți că sarcina probei revine autorității decizionale, cu excepția a două situații în care sarcina probei este transferată de la stat la solicitant, astfel cum se explică în *Ghidul practic al EASO: Excluderea* ⁽⁴⁷⁾. La examinarea nevoii de protecție internațională, standardul probei („motive întemeiate pentru a crede”) este mai ridicat decât în cazul evaluării riscurilor („grad rezonabil de probabilitate”). Prin urmare, informațiile utilizate pentru excluderea solicitanților de protecție internațională trebuie să fie de încredere și exacte pentru a îndeplini standardul probei.

Deseori, informațiile relevante pentru includere sunt relevante și pentru excludere, în special informațiile privind agenții de persecuție și actele de persecuție. Totuși, o problemă întâlnită frecvent în cercetarea ITO privind subiectele legate de excludere este aceea că va fi dificil să se răspundă la unele întrebări prin cercetarea surselor disponibile publicului, în special la întrebările mai detaliate. Așadar, este important să existe așteptări rezonabile cu privire la ce ITO se pot găsi sau nu. De exemplu, informațiile privind funcționarii de rang inferior sunt de obicei greu de găsit. În plus, uneori nu sunt ITO disponibile pentru a stabili:

- dacă au avut loc acte de excludere;
- dacă solicitanții au avut un rol în comiterea vreunui dintre aceste acte de excludere și, în caz afirmativ, rolul/acțiunile precise, perioada și locul în care au avut loc faptele respective;
- toate elementele din jurul circumstanțelor care neagă responsabilitatea individuală sau alte aspecte relevante.

Secțiunea de față prezintă o imagine de bază a utilizării ITO în potențialele cazuri de excludere. Pentru o prezentare mai aprofundată a temei, consultați ghidul practic al EASO privind excluderea ⁽⁴⁸⁾.

⁽⁴⁷⁾ Vezi capitolul 5 din *Ghidul practic al EASO: Excluderea*, ianuarie 2017.

⁽⁴⁸⁾ *Ghidul practic al EASO: Excluderea*, ianuarie 2017.

4.1. Identificarea elementelor care declanșează necesitatea examinării prin prisma clauzelor de excludere

Indiciile privind o eventuală implicare în acte de excludere pot să apară chiar din etapa de înregistrare și oricând în timpul interviului personal. În vederea pregătirii pentru un scenariu în care excluderea devine relevantă în timpul interviului, trebuie să aveți cunoștințe de context cu privire la țara în cauză, pentru a putea identifica factorii declanșatori. Este important să obțineți ITO pe teme precum existența conflictelor armate în țară sau în unele zone ale țării, eventuala natura represivă a regimului din țara de origine sau prezența în țara respectivă a unor grupuri armate sau infracționale. De asemenea, este important să obțineți ITO cu privire la orice fel de încălcări ale drepturilor omului, abuzuri și infracțiuni grave asociate regimului sau grupurilor armate și cu privire la eventuala existență a unor legături între solicitant și profilurile agenților despre care se știe că au fost implicați în acte de excludere. Un instrument util în cazurile de excludere poate fi realizarea de cronologii ale evenimentelor cu ajutorul ITO. O astfel de cronologie ITO poate fi utilizată la pregătirea interviului, pentru evaluarea posibilității ca persoana să fi fost implicată în acte de excludere într-un anumit moment și loc sau pentru a cere solicitantului mai multe informații cu privire la anumite evenimente. Pe lângă cronologii, trebuie să acordați atenție listelor cu profiluri ale agenților despre care se știe că au fost implicați în acte de excludere, precum și indiciilor care vă pot alerta că solicitantul s-ar putea încadra într-unul din profilurile enumerate. Pregătindu-vă bine pentru interviu, veți avea cunoștințele necesare pentru a adresa întrebările potrivite. Astfel, veți putea obține de la solicitant informații care ar putea facilita cercetarea suplimentară.

Exemplu din cazul solicitantului sirian

Acest tânăr provine dintr-o țară aflată în război civil, unde este bine cunoscut faptul că diverși agenți comit pe scară largă crime împotriva umanității, crime de război și alte atrocități. În plus, conform informațiilor generale disponibile, există practici de recrutare forțată a bărbaților tineri ori aceștia tind să se alăture diverselor grupuri armate implicate în conflict, de la care pot obține sprijin financiar sau alte tipuri de avantaje. Solicitantul locuia într-o zonă (Homs) în care aveau loc demonstrații violente în perioada în care trăia acolo. Aceste elemente sunt indicii că excluderea ar putea deveni o temă relevantă de explorat.

Iată câteva teme ITO pe care le puteți explora pentru a vă pregăti pentru interviul din acest caz:

- Ce agenți (militari, grupuri armate, organizații teroriste etc.) au fost implicați în conflictul din Siria în general?
- Ce grupuri armate erau active în Homs, Hama și Sarmin în timpul perioadelor menționate? Ce fel de organizații sunt acestea? Care sunt obiectivele lor de bază? Care este modul lor de operare? Cum își recrutează membrii?
- Control teritorial: ce agent controla locurile menționate și în ce perioade?
- Ce agenți au fost implicați în demonstrațiile care au avut loc în Homs în 2013 și ce abuzuri, încălcări și infracțiuni grave împotriva drepturilor omului au comis în timpul acestui eveniment?

Pregătindu-vă în prealabil pentru interviu, veți putea să adresați întrebări de verificare relevante și să identificați posibile discrepanțe între povestea solicitantului și ITO în timpul interviului. Dacă identificați astfel de discrepanțe sau dacă există lacune în declarația solicitantului, trebuie să îi oferiți ocazia de a le explica. Dacă solicitantul dezvăluie, de exemplu, că face parte dintr-o organizație sau alte circumstanțe care pot fi relevante, asigurați-vă că notați relatarea sa. Întrebați-l despre fapte care ar putea fi coroborate sau contrazise de ITO după o cercetare ulterioară.

Se recomandă să întrebați despre fapte care pot fi urmărite, să notați termeni precum rangurile și subdiviziunile în limba solicitantului și să obțineți nume de comandanți de rang înalt în lanțul de comandă.

Exemplu din cazul solicitantului sirian

Pe baza cunoștințelor obținute prin ITO, enumerăm mai jos câteva întrebări care i-ar putea fi adresate solicitantului în timpul interviului. Acestea trebuie să înceapă cu o întrebare deschisă referitoare la viața solicitantului în timpul prezenței Frontului al-Nusra, apoi să se restrângă pentru a se axa pe o temă specifică.

1. Cât timp ați locuit în zona Sarmin?
2. Știți cine controla orașul Sarmin pe perioada în care locuiați în zonă?

Solicitantul răspunde că, în perioada respectivă, zona era controlată de Frontul al-Nusra.

3. Cum v-a fost afectată viața de prezența Frontului al-Nusra în zonă?
4. Ați întâmpinat, dumneavoastră sau familia, probleme cu membrii Frontului al-Nusra în timp ce locuiați în zona Sarmin?

Solicitantul răspunde că au încercat să îl recruteze, dar că el a refuzat să se alăture grupului deoarece nu era de acord cu ideologia lor. Nu l-au mai abordat și nu a mai avut probleme cu ei după evenimentul respectiv. Nici membrii familiei nu au avut probleme cu al-Nusra. Totuși, conform informațiilor noastre, al-Nusra recrutau forțat în perioada respectivă și considerau adversari persoanele care refuzau să li se alăture, comițând apoi acte de violență îndreptate atât asupra lor, cât și asupra familiilor lor. În plus, informațiile arată că singurul mod în care un bărbat cu vârsta potrivită pentru luptă putea să trăiască în zona Sarmin în perioada respectivă, fără a întâmpina probleme cu al-Nusra, era să se alăture grupului.

O întrebare de verificare poate fi:

5. Cum explicați faptul că, în cazul dumneavoastră, al-Nusra nu a luat nicio măsură împotriva dumneavoastră sau a familiei în urma refuzului de a vă alătura lor și cum ați reușit să trăiți în pace în acea zonă?

4.2. Explorarea suplimentară a indiciilor relevante pentru excludere identificate

Dacă în timpul interviului apar indicii privind o posibilă implicare în acte de excludere, va trebui să efectuați o cercetare ITO suplimentară sau să contactați unitatea ITO pentru a explora și a evalua indiciile de excludere. Dacă sunt necesare informații suplimentare, puteți fi nevoit să realizați un al doilea interviu în cadrul căruia să vă axați pe excludere, cu excepția cazului în care transferați cazul unei unități sau unui expert național dedicat care se ocupă cu cazurile de excludere. Transferul către o altă unitate sau un alt expert depinde de practica și/sau de circumstanțele specifice ale cazului de care vă ocupați.

În această etapă trebuie să puteți restrânge temele relevante pentru o cercetare mai amănunțită.

Exemplu din cazul solicitantului sirian

Să presupunem, pentru exemplificare, că solicitantul a recunoscut asocierea cu Frontul al-Nusra. În cele ce urmează vă prezentăm exemple de teme care pot fi explorate prin ITO.

- Care sunt obiectivele Frontului al-Nusra?
- Care sunt metodele sale de recrutare?
- Ce fel de metode utilizează Frontul al-Nusra în operațiunile de război sau când interacționează cu civilii?
- Care sunt țintele atacate de Frontul al-Nusra? Civili sunt considerați o țintă? Prin ce metode și în ce măsură sunt atacați?
- Grupul și/sau comandanții grupului pot fi asociați unor acte sau infracțiuni specifice? Când și unde au avut loc actele respective?
- Frontul al-Nusra este cunoscut și sub alte nume?

Natura organizației și structura de comandă din cadrul grupului reprezintă un aspect important care trebuie examinat în cazurile de excludere. Pentru a stabili dacă un solicitant a avut responsabilități individuale în acte de excludere sau pentru a înțelege dacă a fost forțat sau i s-a ordonat să se comporte într-un anumit fel, cercetarea ITO poate fi direcționată înspre informații pe acest subiect. ITO pot fi de ajutor prin furnizarea de informații contextuale despre un grup, contribuind la evaluarea nivelului individual de responsabilitate al solicitantului (cunoștințe, intenție și acțiuni), precum și a credibilității argumentelor sale (constrângere sau autoapărare). Aceasta presupune efectuarea unei cercetări ITO despre contextul grupului, despre modul în care oamenii i se alătură, sprijină sau participă la activități sau părăsesc un grup care a fost implicat în acte de excludere. Exemplele de mai jos descriu întrebări de cercetare relevante referitoare la responsabilitatea individuală, care pot fi formulate pe această temă.

Exemplu din cazul solicitantului sirian

- Care este structura de comandă teritorială a Frontului al-Nusra? De exemplu, există o filială și o structură separată în fiecare cartier/sat/district/provincie etc.?
- Există o ierarhie centrală care dă ordine sau comandanții locali conduc după bunul lor plac?
- Care este structura ierarhică în cadrul organizației?
- Care sunt responsabilitățile fiecărui rang din organizație?
- Grupul ordonă subordonaților să comită anumite infracțiuni sau să efectueze anumite operațiuni?
- Cine dă ordinele și pe ce cale (ex. prin mesaj, în persoană, în scris etc.)?

În special cu privire la responsabilitatea de comandă, trebuie să obțineți informații despre rolul și funcția solicitantului în cadrul grupului, inclusiv dacă a deținut o funcție de conducere. Exemplele de mai jos descriu întrebări de cercetare relevante referitoare la responsabilitatea individuală de comandă, care pot fi formulate pe această temă.

Exemplu din cazul solicitantului sirian

- Ce infracțiuni au comis membrii grupului?
- Cine a comis de fapt infracțiunile (au fost rezultatul unui ordin sau nu)?
- Ce măsuri, după caz, s-au luat pentru a preveni comiterea infracțiunilor și/sau pentru a garanta că astfel de infracțiuni nu vor mai avea loc în viitor?

Responsabilitatea de comandă este, desigur, doar una din temele relevante pentru evaluarea **responsabilității individuale**. În plus, ITO nu pot fi folosite niciodată ca unică probă a responsabilității individuale. Pentru mai multe informații, consultați Ghidul practic al EASO privind excluderea ⁽⁴⁹⁾.

⁽⁴⁹⁾ Ghid practic al EASO: Excluderea, ianuarie 2017.

5. Cercetarea ITO și sursele de ITO

5.1. Diverse tipuri de surse ITO

Majoritatea informațiilor pe care le folosiți pentru evaluarea declarațiilor unui solicitant și a nevoii sale de protecție internațională se găsesc în diferite tipuri de surse, cum ar fi cărți, surse de pe internet și surse orale. Alții clasifică sursele în funcție de autor sau fac diferența între sursele ITO generale și cele specializate.

5.1.1. Baze de date și portaluri ITO

Bazele de date și portalurile nu sunt surse în sine, dar oferă acces la informații și facilitează obținerea lor. Bazele de date/portalurile ITO oferă informații deosebit de relevante pentru evaluarea cererilor de protecție internațională, datorită sferei de cuprindere și specializării lor. De obicei, bazele de date conțin informații din mai multe surse diferite, despre țări și teme diverse. Totuși, nicio bază de date nu poate fi completă, deci nu trebuie să vă bazați pe o singură bază de date. Totodată, este important să rețineți că informațiile pe care le găsiți în ele au fost preselectate. Portalurile ITO aplică criteriile de calitate ITO pentru preselecția surselor pe care le furnizează pe platforma lor, acestea putând varia în funcție de sursa implicată, de criteriile de calitate, de sfera de cuprindere a temelor și de limbile utilizate.

Baze de date ITO naționale. Multe autorități din domeniul azilului dețin propriile baze de date ITO, care pot fi accesate pe plan intern sau extern. În general, rapoartele ITO produse de diversele unități ITO europene se găsesc pe [Portalul EASO privind ITO](#).

Exemple de baze de date și portaluri ITO

Portalul EASO privind ITO: Conține în principal rapoarte și răspunsuri la interogări publicate de EASO și de departamentele ITO ale țărilor UE+. Resurse disponibile la: <https://coi.easo.europa.eu>

Ecoi.net: Baza de date ITO a ACCORD (departamentul ITO al Crucii Roșii Austria). Interfața este disponibilă în limbile engleză și germană, iar majoritatea informațiilor sunt disponibile în engleză. Aceasta este una dintre cele mai mari baze de date ITO disponibile și conține informații dintr-o gamă largă de surse și dintr-o mare varietate de limbi. Resurse disponibile la: www.ecoi.net

Refworld: Bază de date operată de UNHCR, care conține ITO publicate până în decembrie 2018. În ianuarie 2019, UNHCR a inițiat un parteneriat cu ACCORD și a aprobat ecoi.net ca principala bază de date ITO. Noua orientare a Refworld este către politici, jurisprudența instanțelor și tribunalelor naționale, regionale și internaționale, precum și către legislația națională. Resurse disponibile la: www.refworld.org

ReliefWeb: Bază de date gestionată de Oficiul ONU pentru Coordonarea Afacerilor Umanitare. Spre deosebire de bazele de date menționate anterior, principala funcție a ReliefWeb nu este cea de bază de date ITO. Scopul său principal este de a sprijini actorii implicați în domeniul ajutorului umanitar, dar este frecvent actualizată cu rapoarte transmise de organisme care pot fi de ajutor în cercetarea ITO, de exemplu agențiile ONU. Mai conține hărți și alte infografice utile. Resurse disponibile la: <https://reliefweb.int>

Rețineți că fiecare sursă are propriul obiectiv și/sau propria misiune și că nu există o ierarhie generală a surselor. Utilitatea și autoritatea fiecărei surse depind de întrebarea pentru care căutați răspuns – fiecare sursă trebuie evaluată individual, iar concluziile privind credibilitatea sursei trebuie formulate numai după ce a fost efectuată o evaluare temeinică a acesteia.

În funcție de întrebarea de cercetare, unele tipuri de surse sunt, de obicei, mai adecvate decât altele. De asemenea, toate au avantaje și dezavantaje inerente.

5.1.2. Surse ITO generale și surse ITO specializate

Sursele ITO generale oferă informații generale despre țara de origine și pot ajuta la crearea unei bune imagini de ansamblu a situației din țară. Dacă însă aveți nevoie de cunoștințe mai aprofundate despre o anumită temă, trebuie să consultați surse specializate, deoarece acestea pot avea o orientare regională sau națională sau pot fi axate pe o tematică anume. Exemple de surse specializate care au un obiectiv tematic: Asociația Internațională a Persoanelor LGBTI (Gay, Lesbieni, Bisexuali, Transgen și Intersex), un ONG internațional care se axează pe chestiunile din sfera LGBTI; și Centrul de Monitorizare a Strămutării în Interiorul Țării, un ONG internațional care se axează pe situația persoanelor strămutate în interiorul țării.

ONU are o serie de agenții specializate care emit rapoarte pe diverse teme. Două exemple sunt Oficiul ONU pentru Coordonarea Afacerilor Umanitare și Oficiul Înaltului Comisar al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului, care se ocupă de aspectele umanitare și, respectiv, de drepturile omului. Exemple de surse specializate cu obiectiv regional: Comisia Interamericană a Drepturilor Omului (IACHR), axată pe cele două Americi, și Rețeaua de analiști pentru Afganistan, o organizație de cercetare care se concentrează pe Afganistan. În cazul IACHR, aceasta are și un obiectiv tematic, axându-se pe drepturile omului. Acest lucru nu este neobișnuit; de exemplu, multe agenții ale ONU au filiale regionale cu un obiectiv regional specific și cu site-uri proprii. ONU desfășoară și misiuni speciale în unele țări, în cadrul cărora sunt produse adesea numeroase informații privind țara de origine. Afganistan și Somalia reprezintă două exemple de țări în care există misiuni ONU în prezent. Misiunile transmit de obicei rapoarte pe diverse teme legate de drepturile omului.

Posibilă clasificare a tipurilor de surse utilizate cel mai frecvent:

• Organizații internaționale și interguvernamentale (OIG)

Aceste organizații, precum UNHCR, Consiliul de Securitate al ONU, instituțiile europene și ale UE, cum sunt Consiliul European, Parlamentul European, EASO, Uniunea Africană și Comunitatea Economică a Statelor din Africa de Vest, publică rapoarte periodice, documente de poziție privind anumite situații specifice, constatări ale raporturilor speciali sau ale experților în materie de drepturi ale omului, rapoarte ale observatorilor electorali și documente de poziție cu privire la numeroase țări de origine, informații de context și multe alte materiale referitoare la un număr mare de țări de origine.

Aceste surse au avantajul unui mandat internațional sau regional care creează o bază de expertiză și oferă acces la informații referitoare la anumite practici în domeniul drepturilor omului. Cu toate acestea, este posibil ca unele dintre ele să nu poată efectua imediat investigații directe sau să aibă accesul complet restricționat într-o țară sau regiune. Adesea, aceste organisme culeg informații în mod confidențial. Trebuie să fiți atent dacă un document este produs de un organism politic (format din delegați ai guvernului) sau de un organism de monitorizare (format din experți și membri independenți, deoarece acest lucru poate influența acuratețea și credibilitatea informațiilor. De obicei, OIG-urile sunt surse bune pentru cercetarea aspectelor din domeniul drepturilor omului și din domenii conexe.

Exemple de OIG ⁽⁵⁰⁾

Consiliul Europei: Resurse disponibile la adresa: <http://www.coe.org>

Ca mențiune specială, site-ul conține rapoarte ale Comisarului pentru drepturile omului, disponibile la: <https://www.coe.int/en/web/commissioner>, rapoarte realizate de Comitetul European pentru Prevenirea Torturii și a Pedepselor sau Tratamentelor Inumane sau Degradante, disponibile la: <http://www.coe.int/en/web/cpt/home>, și rapoarte realizate în baza Convenției privind lupta împotriva traficului de ființe umane: <http://www.coe.int/en/web/anti-human-trafficking>

EASO: Rapoarte ITO privind diverse țări de origine. Resurse disponibile la: <https://www.easo.europa.eu/information-analysis/country-origin-information/country-reports>

Consiliul pentru Drepturile Omului: De exemplu, rapoarte anuale și rezoluții. Resurse disponibile la: <http://www.ohchr.org/EN/HRBodies/HRC/Pages/Documents.aspx>

Operațiunile de pace ale Organizației Națiunilor Unite: Informații despre misiunile de menținere a păcii ale ONU. Resurse disponibile la: <http://www.unmissions.org>

Oficiul pentru Coordonarea Afacerilor Umanitare al Organizației Națiunilor Unite: Documente analitice de politică privind date și tendințe umanitare, precum și publicații tematice care oferă informații pe teme umanitare importante, de exemplu, protecția civililor și accesul umanitar. Resurse disponibile la: <http://www.unocha.org>

Oficiul Înaltului Comisar al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului: Publicații pe o varietate de teme referitoare la drepturile omului. Resurse disponibile la: <http://www.ohchr.org/EN/pages/home.aspx>

Consiliul de Securitate al ONU: Conține rapoarte ale secretarului general, rapoarte anuale, rapoarte ale misiunilor desfășurate de Consiliul de Securitate etc. Resurse disponibile la: <https://www.un.org/securitycouncil/content/security-council-documents>

Jurnalul ONU, documente realizate de Adunarea Generală, Consiliul de Securitate, Consiliul pentru Drepturile Omului, Consiliul Economic și Social etc. Disponibil la adresa: <https://www.un.org/en/sections/general/documents/index.html>

Unicef: O sursă de informații privind situația copiilor din toată lumea, care publică date statistice și publicații pe diverse teme. Resurse disponibile la: <http://www.unicef.org>

Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare: Publică rapoarte anuale. Resurse disponibile la: <http://www.undp.org>

Entitatea Națiunilor Unite pentru Egalitatea de Gen și Emanciparea Femeii: Oferă o bibliotecă digitală cu publicații pe teme legate de egalitatea de gen și emanciparea femeii, precum și rapoarte anuale, intermediare și de monitorizare. Resurse disponibile la: <http://www.unwomen.org/en>

Înaltul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați: Publică date statistice și știri referitoare la refugiați, strămutare forțată, apatridie și alte teme conexe. Resurse disponibile la: <http://www.unhcr.org>

⁽⁵⁰⁾ EASO, *Judicial practical guide on country of origin information*, 2018, p. 38.

Agencia Organizației Națiunilor Unite de Ajutorare și Lucrări pentru Refugiații Palestinieni din

Oriental Apropiat: Agenție de ajutorare și dezvoltare umană care publică rapoarte pe diferite teme referitoare la Palestina. Resurse disponibile la: <http://www.unrwa.org>

Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite: Include baze de date cu documente și publicații, rapoarte, inclusiv rapoarte privind situația din țările de origine, corespondențe diplomatice, tratate și acorduri, proiecte de rezoluții și decizii. Resurse disponibile la: <http://www.un.org/sg>

• **Surse guvernamentale și de stat**

Diverse instituții de stat publică diferite tipuri de produse ITO cu privire la situația din numeroase țări de origine. Unele dintre aceste instituții publică o combinație de materiale ITO și de politică. În cazuri speciale, unele instituții oferă și răspunsuri la interogări și rapoarte ale misiunilor de informare.

Dacă doriți să evaluați o sursă guvernamentală, trebuie să stabiliți dacă aparține de guvernul țării în cauză sau de un guvern străin. Trebuie să luați în considerare antecedentele privind drepturile omului ale guvernului respectiv, relația dintre statele în cauză și alte considerente politice care pot afecta calitatea și credibilitatea informațiilor. Guvernul țării de origine poate fi o sursă bună pentru teme precum legislația națională sau emiterea documentelor de identitate, însă poate fi părtinitor în chestiuni precum drepturile omului.

Exemple de surse guvernamentale și de stat ⁽⁵¹⁾

Țările UE+ (Produsele ITO pot fi accesate pe [Portalul EASO privind ITO](#))

- Danemarca: Direcția Informații privind țara de origine a Serviciului de Imigrație.
- Franța: Direcția Informare, documentare și cercetare a Oficiului Francez pentru Protecția Refugiaților și Apatrizilor; și Centrul de cercetare și documentare al Curții Naționale a Dreptului de Azil.
- Germania: Sistemul de informații privind țara de origine (ITO) al Oficiului Federal german pentru Migrație și Refugiați – MILO.
- Țările de Jos: Ambtsberichten.
- Norvegia: Centrul Norvegian de Informații privind Țara de Origine – Landinfo.
- Suedia: Agenția Suedeză pentru Migrație.

Altele (Produsele ITO pot fi accesate la adresa: ecoi.net)

- Canada: Consiliul pentru Imigrație și Refugiați al Canadei.
- Regatul Unit: Ministerul de Interne – Politici la nivel de țară și note de informare.
- Statele Unite: Departamentul de Stat.

⁽⁵¹⁾ EASO, *Judicial practical guide on country of origin information*, 2018, p. 38.

• Surse neguvernamentale

Unele ONG-uri active pe plan internațional publică rapoarte și documente care descriu situații specifice pentru mai multe țări de origine (ex. Amnesty International sau Human Rights Watch). Alte ONG-uri operează la nivel național sau local și publică rapoarte despre situații specifice din propria țară (ex. Consiliul Etiopian pentru Drepturile Omului sau Inițiativa „Girls Power” din Benin City). Unele ONG-uri (cum ar fi Consiliul Elvețian pentru Refugiați) publică răspunsuri la interogări și rapoarte privind misiunile de informare.

Credibilitatea și acuratețea rapoartelor produse de ONG-uri depind în totalitate de metodologia folosită pentru obținerea informațiilor, la fel ca în cazul ONG-urilor mari din domeniul drepturilor omului, care pledează pentru respectarea drepturilor omului la modul general. Uneori, ONG-urile care reprezintă interesele unui anumit grup – etnic, religios sau de gen – pot fi mai greu de evaluat și pot publica informații influențate de obiectul lor de activitate sau de mandatul lor specific. Aceste surse pot prezenta un grad mai mic de încredere decât ONG-urile care raportează pe scară largă și extensiv despre mai multe regiuni și probleme privind drepturile omului, motiv pentru care merită să fie evaluate cu atenție. Dacă nu se pierde din vedere faptul că uneori credibilitatea acestui tip de surse poate fi dificil de evaluat, în anumite situații ele se dovedesc foarte specializate pe teme care pot să nu fie abordate corespunzător de alte surse.

Exemple de surse neguvernamentale

Atlasul torturii: Proiect realizat de Institutul Ludwig Boltzmann pentru Drepturile Omului; acest site oferă o imagine de ansamblu asupra situației torturii și a relexelor tratamente din întreaga lume. Resurse disponibile la: <https://www.atlas-of-torture.org>

Amnesty International: Prezintă documente despre anumite țări. Resurse disponibile la: <https://www.amnesty.org/en>

Indicele transformării, elaborat de Bertelsmann Stiftung: Prezintă rapoarte privind evoluția democrației, a economiei și a politicii în țările în curs de dezvoltare și transformare. Resurse disponibile la: <https://www.bti-project.org/en/home>

Freedom House: Prezintă rapoarte periodice cu privire la drepturile și libertățile politice, la națiunile în tranziție și la alte teme specifice din domeniu. Resurse disponibile la: <https://freedomhouse.org/reports>

Human Rights Watch: Prezintă rapoarte pe diverse teme din domeniu. Resurse disponibile la: <http://www.hrw.org/publications>

Centrul de Monitorizare a Strămutării în Interiorul Țării: Pune accentul pe strămutarea în interiorul țării și prezintă profiluri specifice țărilor, rapoarte globale și o bază de date în domeniu. Resurse disponibile la: <http://www.internal-displacement.org>

Grupul Internațional de Criză: Realizează analize detaliate și oferă consultanță cu privire la politicile de soluționare a conflictelor și a potențialelor situații conflictuale din întreaga lume. Resurse disponibile la: <https://www.crisisgroup.org/latest-updates/reports-and-briefings>

Federația Internațională pentru Drepturile Omului: Cuprinde 184 de organizații din 112 țări și denunță încălcările drepturilor omului. Resurse disponibile la: <http://www.fidh.org/en>

Asociația Internațională a Persoanelor LGBTI (Gay, Lesbieni, Bisexuali, Transgen și Intersex):

Prezintă informații privind situația juridică și socială a persoanelor LGBTI din numeroase țări. Resurse disponibile la: <https://ilga.org>

Reporterii fără Frontiere: ONG independent cu statut consultativ în cadrul Organizației Națiunilor Unite, al Unesco, al Consiliului Europei și al Organizației Internaționale a Francofoniei. Emite comunicate de presă și rapoarte referitoare la situația libertății de informare în întreaga lume și la încălcările acesteia. Resurse disponibile la: <https://rsf.org/en>

Consiliul Elvețian pentru Refugiați: Acest ONG din Elveția publică rapoarte ITO tematice, în principal în limbile germană și franceză. Resurse disponibile la: <https://www.refugeecouncil.ch/countries-of-origin.html>

Organizația Mondială împotriva Torturii: Publică rapoarte axate pe situația apărătorilor drepturilor omului și, împreună cu Federația Internațională pentru Drepturile Omului, publică raportul anual al Observatorului pentru Protecția Apărătorilor Drepturilor Omului. Resurse disponibile la: <https://www.omct.org>

• **Surse mass-media**

Sursele mass-media pot fi una dintre cele mai importante surse de noutăți zilnice cu privire la situațiile din țările de origine, la evenimente specifice și la cronologia evenimentelor. Sursele mass-media naționale și internaționale (ex. companii mass-media internaționale precum BBC, Reuters, Agence France Presse, Al Jazeera) publică deseori informații privind țările de origine ca parte a știrilor zilnice. Ele pot fi utile pentru cercetarea evenimentelor foarte specifice sau localizate sau pentru obținerea unei perspective cronologice a evenimentelor.

Majoritatea surselor mass-media internaționale respectă de obicei ghiduri metodologice și profesionale riguroase atunci când își redactează reportajele. Cu toate acestea, este posibil să nu ofere întotdeauna detalii de nivel local.

Sursele mass-media locale au mai multe informații despre evenimentele locale, însă credibilitatea lor poate fi mai greu de evaluat, existând riscul să nu urmeze metodologii temeinice și să necesite o evaluare mai atentă. Rețineți și faptul că sursele mass-media sunt uneori deținute de stat (ex. Xinhua sau TASS) ori au legături evidente sau ascunse cu partidele politice sau cu personajele implicate în conflict, motiv pentru care trebuie să fie evaluate întotdeauna cu atenție. Uneori, este posibil ca părțile implicate în conflict să controleze propriile agenții de știri (Voice of Jihad of the Taliban, ISIS etc.). Acestea în special trebuie citite cu atenție și comparate întotdeauna cu raportările altor agenții.

Exemple de surse mass-media

Pentru linkuri la mass-media locală, consultați profilurile specifice țărilor furnizate de BBC, în care sunt enumerate organele de presă și sunt anexate linkuri la site-urile acestora acolo unde este posibil.

- **Organisme legislative și administrative (din țările de origine)**

Acestea pot fi, de exemplu, parlamentele sau ministerele țărilor de origine. Ele produc și publică textul legilor și reglementărilor naționale, cum sunt codul penal sau legile privind cetățenia, care pot fi utile în cercetarea ITO.

- **Grupuri de reflecție și surse academice**

Aceste surse au legătură cu grupurile de reflecție, cu universitățile sau colegiile și produc rapoarte analitice și de cercetare referitoare la domenii specifice de interes și expertiză. Accesul la anumite publicații poate fi însă restricționat.

Trebuie să acționați cu grijă și prudență atunci când utilizați articole academice cu „acces liber” disponibile pe internet, deoarece metodologia utilizată poate să nu fie întotdeauna de înaltă calitate. Evaluați întotdeauna reputația fiecărui autor și metodologiile utilizate.

Exemple de surse academice

Chatham House: Institut de politici, cunoscut și ca Institutul Regal pentru Afaceri Internaționale, care analizează chestiunile și afacerile curente internaționale majore, precum și provocările și oportunitățile existente la nivel mondial, regional și de țară. Resurse disponibile la: <https://www.chathamhouse.org>

Grupul Internațional de Criză: Grup de reflecție care realizează cercetări și analize privind crizele globale. Resurse disponibile la: <https://www.crisisgroup.org>

London School of Economics: Universitate de științe sociale care realizează cercetări pe diverse teme. Resurse disponibile la: <http://www.lse.ac.uk>

- **Mijloace de comunicare socială**

Acestea sunt de obicei platforme web pentru conținut generat de utilizatori. Singura lor funcție este aceea că oferă acces la publicații, articole, comentarii sau materiale vizuale produse de diverse persoane și instituții. Exemple de mijloace de comunicare socială: site-uri de socializare în rețea (Facebook, LinkedIn), bloguri, microbloguri (Twitter), pagini de tip wiki (Wikipedia), site-uri pentru partajarea de fișiere (Youtube, Flickr), servicii bazate pe localizare (Panoramia, Wikimapia) etc. Mijloacele de comunicare socială permit unui număr tot mai mare de persoane să consemneze rapid și ușor informații cu privire la evenimente și să comunice instantaneu aceste informații întregii lumi. Mijloacele de comunicare socială pot fi utile când vreți să aflați cele mai recente evoluții dintr-o țară de origine care trece prin momente tulburi, când este limitată libertatea de exprimare și când urmăriți noutățile pe o anumită temă.

De cele mai multe ori, conținutul disponibil pe conturile de pe platformele de comunicare socială nu este supus aceluiași proces riguros de cercetare și redactare precum cel din mass-media sau din alte surse consacrate. Prin urmare, crește și probabilitatea ca acest conținut să fie inexact, părtinitor, să inducă intenționat în eroare sau să fie dubios. În plus, conținutul este adesea generat de utilizatori și, din cauza vitezei de comunicare sau a naturii conținutului, trebuie să se acorde o atenție deosebită evaluării corespunzătoare a oricărei surse de pe rețelele sociale, astfel cum se descrie în [secțiunea 1.5. Importanța evaluării surselor](#). Identificarea sursei care relatează pe conturile de comunicare socială necesită o atenție

deosebită. Prin urmare, este foarte important să se efectueze o verificare încrucișată a informațiilor găsite pe conturile de pe platformele sociale.

- **Surse din afara sferei informatice**

Sursele neinformatică precum cărțile tipărite, revistele și hărțile reprezintă de asemenea surse foarte importante de informații. Alte surse importante de informații sunt documentele de la interviuri, conferințe și seminare.

5.2. Sfaturi practice pentru responsabili de caz care realizează cercetări ITO de bază

Până în acest punct, ar trebui să vă fi familiarizat cu identificarea temelor ITO relevante și cu formularea întrebărilor de cercetare. De asemenea, v-ați familiarizat cu evaluarea sursei și cu standardele de calitate. Deși acestea constituie aspectele de bază ale cercetării ITO, există și unele sugestii practice pe care merită să le luați în considerare. De obicei, primul pas constă în căutarea informațiilor cu ajutorul bazelor de date ITO, al portalurilor ITO și al motoarelor de căutare ⁽⁵²⁾.

Când efectuați căutări în baze de date, este important să vă familiarizați cu particularitățile bazei de date respective. Unul dintre cele mai importante aspecte de luat în considerare este conținutul bazei de date. Ce criterii se aplică la selectarea rapoartelor sau a documentelor publicate în baza de date? Din ce surse provine majoritatea conținutului? De obicei, site-urile cu baze de date au o secțiune intitulată „despre”, în care se dezvoltă astfel de informații utile.

Când căutați informații, este important să alegeți cu grijă termenii pe care îi introduceți. Gândiți-vă la sinonime sau la termeni înrudiți cu termenul pe care îl căutați, deoarece ar putea returna mai multe rezultate. Amintiți-vă că acele cuvinte care în țara dumneavoastră sunt considerate insensibile sau necorespunzătoare pot să nu fie percepute astfel în alte țări sau contexte.

În cazul în care căutați informații, de exemplu, despre *căsătoria forțată*, puteți efectua o căutare și după termenul *căsătorie impusă* (sinonim), *căsătorie aranjată* (termen înrudit) sau sarcină la vârstă fragedă (temă conexasă). O altă sugestie este să utilizați o formă verbală a termenului căutat, în acest caz *căsătorită cu forța* ⁽⁵³⁾. În majoritatea cazurilor, aceste metode vor genera mai multe rezultate decât dacă vă limitați doar la primul termen de căutare la care vă gândiți.

Uneori veți utiliza pentru căutări termeni într-o altă limbă decât limba dumneavoastră maternă sau engleza – de exemplu, un termen în limba vorbită în țara de origine despre care efectuați cercetări. Acest lucru poate fi riscant câteodată, în special în cazul limbilor care utilizează un alt alfabet decât cel latin. Nu este neobișnuit ca cuvintele să fie transcrise în moduri diferite dintr-un alt alfabet. Să luăm drept exemplu membrii grupului *yazidi*. Numele lor se mai scrie, printre altele, în variantele *yezidi* și *yazidiți*. Uneori, un termen este cunoscut atât în varianta din limba locală, cât și în traducerea în engleză (sau în alte limbi) – situație întâlnită frecvent în cercetarea grupurilor sau a organizațiilor. De exemplu, organizația paramilitară

⁽⁵²⁾ EASO, *Judicial practical guide on country of origin information*, 2018, p. 38.

⁽⁵³⁾ ACCORD, *Researching country of origin information: Training Manual*, ediția 2013, p. 115.

Las Águilas Negras din Columbia este tradusă uneori ca *the Black Eagles* (Vulturii negri). Efectuând o căutare după toate aceste denumiri, puteți obține rezultate mai bune.

Operatorii de căutare sunt un instrument util în cazul căutărilor care folosesc, de exemplu, sinonime sau transcrieri alternative. Există o varietate de operatori de căutare, iar diversele baze de date și motoare de căutare utilizează operatori ușor diferiți (un alt motiv bun pentru a consulta secțiunea „despre” a site-ului care găzduiește baza de date). Câțiva dintre cei mai întâlniți **operatori de căutare** sunt menționați mai jos.

<p>Operatorul ȘI (AND)</p> <p>Acest operator se utilizează pentru a combina două sau mai multe cuvinte. Dacă scrieți ȘI (sau AND) între două cuvinte, căutarea va returna toate documentele care includ ambele cuvinte (dar nu și documente care conțin numai unul dintre cuvinte). Exemplu: O căutare după termenii <i>yazidi</i> ȘI <i>Sinjar</i> va genera rezultate care menționează atât cuvântul <i>yazidi</i>, cât și cuvântul <i>Sinjar</i>.</p>
<p>Operatorul SAU (OR)</p> <p>Acest operator va afișa documente care conțin unul sau mai multe dintre cuvintele combinate de operator. Exemplu: O căutare după termenii <i>yazidi</i> SAU <i>Sinjar</i> va genera rezultate care menționează fie cuvântul <i>yazidi</i>, fie cuvântul <i>Sinjar</i>, fie ambele cuvinte.</p>
<p>Operatorul NU (NOT)</p> <p>Acest operator se utilizează pentru a exclude cuvinte. Exemplu: O căutare după termenii <i>Congo</i> NU <i>Brazzaville</i> va returna rezultate care menționează cuvântul <i>Congo</i>, cu excepția rezultatelor în care pe lângă <i>Congo</i> este menționat și cuvântul <i>Brazzaville</i>.</p>
<p>Căutarea expresiilor</p> <p>Puteți căuta o expresie, un nume propriu sau un set de cuvinte într-o ordine specifică scriindu-le între ghilimele. O interogare ai cărei termeni sunt încadrați de ghilimele găsește pagini care conțin exact expresia citată. Exemplu: O căutare după „<i>drepturile omului</i>” găsește documente care conțin expresia <i>drepturile omului</i>, pe când <i>drepturile omului</i> fără ghilimele ar returna documente care conțin cuvântul <i>drepturile</i> și cuvântul <i>omului</i>, dar nu neapărat alăturate într-o sintagmă.</p>
<p>Metac caractere și trunchiere</p> <p>Metac caracterele sunt simboluri care pot fi utilizate pentru a înlocui unul sau mai multe caractere dintr-un cuvânt sau unul sau mai multe cuvinte dintr-o expresie. Ele pot fi utilizate pentru cuvinte cu variații de transcriere, în special pentru numele transcrise din limbi care nu folosesc alfabetul latin. Unul dintre cele mai utilizate metac caractere este asteriscul (*). Unele motoare de căutare folosesc semnul întrebării (?) pentru a înlocui un singur caracter dintr-un cuvânt. Exemplu: O căutare după <i>LGBT*</i> va returna rezultate în care sunt menționați termeni precum <i>LGBT</i>, <i>LGBTQ</i>, <i>LGBTQI</i> și <i>LGBTQ+</i>. O căutare după <i>y?zidi</i> va genera rezultate în care sunt menționați, de exemplu, termenii <i>yazidi</i> și <i>yezidi</i>.</p>

Căutare aproximativă (fuzzy)

Căutările aproximative ajută la găsirea unor cuvinte care se scriu asemănător cu termenul pe care l-ați folosit. Această funcție este utilă dacă nu știți transcrierea exactă a unui cuvânt sau dacă există prea multe variații de transcriere pentru a folosi metac caractere. Un semn utilizat frecvent pentru această funcție este (~). Exemplu: O căutare după termenul *yazidi~* ar putea returna și documente care conțin alte transcrieri ale cuvântului, precum *yezidi*. Pe lângă abstractizarea vocalelor, căutarea aproximativă se aplică și pentru consoanele duble (Mohammed sau Mohamed) sau pentru consoanele care se pronunță asemănător (Mohammet sau Mahammed).

De obicei, acești operatori și aceste funcții de căutare se pot combina în mai multe moduri. De exemplu, dacă faceți o cercetare despre activitatea ISIS în zona Sinjar/Mosul, ați putea scrie următoarele în formularul de căutare: *(Sinjar SAU Mosul) ȘI (ISIS SAU ISIL SAU „Statul Islamic” SAU DAESH)*.

Rețineți că aceste funcții pot varia de la o bază de date la alta. Unele simboluri pot fi diferite. Operatorul NU, de exemplu, poate fi uneori înlocuit cu semnul minus (-).

Utilizarea operatorilor de căutare este o modalitate foarte bună de a vă extinde sau restrânge căutarea în funcție de informațiile necesare. Pentru informații mai aprofundate despre strategiile de căutare, consultați manualul *Researching country of origin information: Training Manual*, publicat de ACCORD⁽⁵⁴⁾ sau citiți instrucțiunile de căutare în baza de date respectivă.

⁽⁵⁴⁾ ACCORD, *Researching country of origin information: Training Manual*, ediția 2013.

Anexa 1: Listă de verificare

Listă de verificare
Pregătirea interviului personal
☐ Am consultat ITO pentru a mă pregăti pentru interviu? Am consultat ITO pentru a avea o imagine de ansamblu/informații la zi despre situația actuală privind securitatea, drepturile omului și politica din țara de origine?
☐ Am consultat ITO pentru a identifica elementele care vor trebui clarificate?
Derularea interviului personal
☐ Dacă înaintea interviului sau în timpul acestuia am găsit ITO care contrazic sau pun la îndoială declarațiile solicitantului, i-am oferit solicitantului ocazia de a oferi o explicație în timpul interviului?
☐ După caz, am consultat ITO în timpul interviului pentru a verifica fapte sau a obține informații suplimentare?
☐ Dacă am avut îndoieli cu privire la naționalitatea sau țara de origine a solicitantului, m-am folosit de ITO pentru a evalua declarațiile solicitantului în acest sens?
Evaluarea cererii de protecție internațională
☐ Am avut grijă să folosesc ITO pertinente și relevante din punct de vedere temporal pentru a evalua credibilitatea faptelor materiale?
☐ Am avut grijă să folosesc ITO relevante și actuale pentru evaluarea riscurilor?
☐ Am avut grijă să folosesc ITO relevante și actuale pentru evaluarea disponibilității API (după caz)?
☐ Am utilizat ITO relevante pentru a evalua clauzele de excludere (după caz)?
☐ În raționamentul meu, am avut grijă să preciez clar legătura dintre ITO și argumentul meu?
☐ Am menționat corespunzător referințele pentru fiecare ITO în raționamentul meu?
☐ Am avut grijă să folosesc ITO din cel puțin trei surse acolo unde a fost posibil?
☐ Am verificat obiectivitatea și gradul de încredere al sursei înainte de a alege sursa respectivă?
☐ Am avut grijă să folosesc o combinație echilibrată de surse ?
☐ Dacă nu am reușit să găsesc ITO, iar biroul la care lucrez are o unitate ITO, am luat legătura cu colegii din domeniul ITO pentru a le solicita asistență?
☐ În cazul în care nu există ITO relevante, am evaluat corespunzător acest lucru în raționamentul meu ?
Sfaturi practice pentru cercetarea ITO
☐ Am consultat cele mai utilizate baze de date/portaluri ITO?
☐ Am folosit transcrieri alternative, sinonime și termeni înrudiți când am căutat informații?

Contactați UE

În persoană

În întreaga Uniune Europeană există sute de centre de informare Europe Direct. Puteți găsi adresa centrului cel mai apropiat de dumneavoastră la: https://europa.eu/european-union/contact_ro

La telefon sau prin e-mail

Europe Direct este un serviciu care vă oferă răspunsuri la întrebările privind Uniunea Europeană. Puteți accesa acest serviciu:

- apelând numărul gratuit 00 800 6 7 8 9 10 11 (unii operatori pot taxa aceste apeluri);
- apelând numărul standard: +32 22999696; sau
- prin e-mail, la: https://europa.eu/european-union/contact_ro

Găsiți informații despre UE

Online

Informații despre Uniunea Europeană în toate limbile oficiale ale UE sunt disponibile pe site-ul Europa, la: https://europa.eu/european-union/index_ro

Publicații ale UE

Puteți descărca sau comanda publicații ale UE gratuite și contra cost la adresa: <https://op.europa.eu/ro/publications>. Mai multe exemplare ale publicațiilor gratuite pot fi obținute contactând Europe Direct sau centrul dumneavoastră local de informare (a se vedea https://europa.eu/european-union/contact_ro).

Dreptul UE și documente conexe

Pentru accesul la informații juridice din UE, inclusiv la ansamblul legislației UE începând din 1952 în toate versiunile lingvistice oficiale, accesați site-ul EUR-Lex, la: <http://eur-lex.europa.eu>

Datele deschise ale UE

Portalul de date deschise al UE (<http://data.europa.eu/euodp/ro>) oferă acces la seturi de date din UE. Datele pot fi descărcate și reutilizate gratuit, atât în scopuri comerciale, cât și necomerciale.

Oficiul pentru Publicații
al Uniunii Europene